

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 30.1.2008
KOM(2008) 40 lopullinen

2008/0028 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

elintarvikkeita koskevien tietojen antamisesta kuluttajille

(komission esittämä)

{SEK(2008) 92}

{SEK(2008) 93}

{SEK(2008) 94}

{SEK(2008) 95}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Ehdotusluonnoksella konsolidoidaan ja ajantasaistetaan merkintälainsäädännön kaksi aluetta: elintarvikkeiden yleiset merkinnät, jotka kuuluvat direktiivin 2000/13/EY soveltamisalaan, sekä ravintoarvomerkinnät, joista säädetään direktiivissä 90/496/ETY. Direktiiviä 2000/13/EY on muutettu useita kertoja, ja sekä elintarvikemarkkinoiden että kuluttajien odotusten kehitys tekee sen ajantasaistamisesta ja nykyaikaistamisesta välttämätöntä.

Direktiivin 90/496/ETY mukaan komission on raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle direktiivin soveltamisesta. Toimielinten väliset menettelyt ovat muuttuneet, ja komission on tietyissä tapauksissa esitettävä vaikutusten arviointi uutta lainsäädäntöä koskevien ehdotusten yhteydessä. Ravintoarvomerkintöjä koskevan yhteisön lainsäädännön tarkistukseen liittyy vaikutusten arviointi, josta saa yleiskuvan direktiivin 90/496/ETY soveltamisesta. Siksi ei ole laadittu erillistä kertomusta direktiivin täytäntöönpanosta.

- **Yleinen tausta**

Yleiset merkinnät – Ensimmäisen elintarvikkeiden merkintöjä koskevan ”laaja-alaisen” säädöksen (direktiivin 79/112/ETY) taustalla oli pääasiassa poliittinen tahto antaa elintarvikkeiden merkintöjä koskevat säännöt edistämään osaltaan elintarvikkeiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä. Kuluttajien oikeuksien turvaamisesta on aikaa myöten tullut Euroopan yhteisön erityistavoite.

Terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosasto käynnisti vuonna 2003 tiiviissä yhteistyössä sidosryhmien kanssa arvioinnin, jonka kohteena oli elintarvikkeiden merkinnöistä annettu lainsäädäntö. Arvioinnissa haluttiin tarkastella uudelleen lainsäädännön vaikuttavuutta ja oikeusperustaa sekä kartoittaa, mitä tämän päivän kuluttajat vaativat ja odottavat elintarvikkeita koskevilta tiedoilta, ottaen huomioon tekniset ja logistiset rajoitteet. Arvioinnin päätelmät julkaistiin vuonna 2004, ja ne osoittivat, mihin tulevassa ehdotuksessa olisi keskityttävä.

Ravintoarvomerkinnät – Äskettäin julkaistussa valkoisessa kirjassa ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveyskysymyksiä koskevasta eurooppalaisesta strategiasta korostetaan, että kuluttajien on saatava selvää, johdonmukaista ja näyttöön perustuvaa tietoa. Ravintoarvomerkinnät ovat vakiintunut tapa antaa kuluttajille informaatiota tukemaan terveystietoisia elintarvikkeiden ostopäätöksiä. Vallitsee laaja yhteisymmärrys siitä, että ravintoarvomerkintöjen vaikuttavuutta voidaan vahvistaa ja sillä tavoin tukea kuluttajia tasapainoisen ruokavalion valinnassa.

Sidosryhmät ovat esittäneet aloitteita, joissa kannustetaan esittämään ravintoarvotiedot pakkausten etupuolella. Käytössä olevissa merkintäjärjestelmissä on eroavuuksia, mikä saattaa aiheuttaa kaupan esteitä.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Ehdotuksella sulautetaan yhteen seuraava lainsäädäntö ja muutetaan sitä:

- Direktiivi 2000/13/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä.

Kyseisessä direktiivissä säädetään yhteiset merkintävaatimukset, joita sovelletaan kaikkiin lopulliselle kuluttajalle toimitettaviin elintarvikkeisiin samoin kuin elintarvikkeisiin, jotka toimitetaan suurtalouksille. Siinä vahvistetaan pakolliset merkintätiedot.

Ehdotuksen mukaan on määrä ottaa käyttöön tiettyjä yleisiä periaatteita, jotka ohjaavat elintarvikkeita koskevien tietojen antamista, ja luoda kehityksen seurantaan varten hallinnointimekanismi, jotta kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia elintarvikkeiden ostopäätöksiä. Pakolliset vaatimukset pysyvät pääosin samoina, ja lisäksi komissiolla on mahdollisuus ehdottaa uusia vaatimuksia erityiskysymyksiä varten.

- Neuvoston direktiivi 90/496/ETY, annettu 24 päivänä syyskuuta 1990, elintarvikkeiden ravintoarvomerkinnöistä.

Tärkeimpien ravitsemuksellisten osatekijöiden merkitseminen pääasialliseen nähtävissä olevaan kenttään on ehdotuksen mukaan pakollista.

Direktiivien 2000/13/EY ja 90/496/ETY yhteensulauttamisen lisäksi ehdotetussa tekstissä laaditaan uudelleen seuraavat säädökset:

- Komission direktiivi 87/250/ETY, annettu 15 päivänä huhtikuuta 1987, kuluttajalle myytäväksi tarkoitettun alkoholijuoman alkoholipitoisuuden ilmoittamisesta tilavuusprosentteina juoman merkinnöissä
- Komission direktiivi 94/54/EY, annettu 18 päivänä marraskuuta 1994, muiden kuin neuvoston direktiivissä 79/112/ETY säädettyjen pakollisten mainintojen liittämisestä tiettyjen elintarvikkeiden pakkausmerkintöihin
- Komission direktiivi 1999/10/EY, annettu 8 päivänä maaliskuuta 1999, neuvoston direktiivin 79/112/ETY 7 artiklan säännöksistä myönnettävistä poikkeuksista elintarvikkeiden merkintöjen osalta
- Komission direktiivi 2002/67/EY, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2002, kiniiniä sisältävien elintarvikkeiden ja kofeiinia sisältävien elintarvikkeiden pakkausmerkinnöistä

- Komission asetus (EY) N:o 608/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, sellaisten elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien, joihin on lisätty fytosteroleita, fytosteroliestereitä, fytostanoleita ja/tai fytostanoliestereitä, pakkausmerkinnöistä
 - Komission direktiivi 2004/77/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, direktiivin 94/54/EY muuttamisesta tiettyjen glysyrritsiinihappoa ja sen ammoniumsuolaa sisältävien elintarvikkeiden merkintöjen osalta.
- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ehdotettu asetus on sääntelyn parantamista koskevan komission politiikan, Lissabonin strategian ja EU:n kestävä kehityksen strategian mukainen. Painopiste on sääntelyprosessin yksinkertaistamisessa, jolla vähennetään hallinnollista taakkaa ja parannetaan eurooppalaisen elintarviketeollisuuden kilpailukykyä, ja samalla taataan elintarvikkeiden turvallisuus, ylläpidetään kansanterveyden suojelun korkeaa tasoa ja otetaan maailmanlaajuiset näkökohdat huomioon. Parhaillaan ollaan toteuttamassa hanketta, jossa mitataan laaja-alaisista merkintäsäännöksistä aiheutuvia hallinnollisia kustannuksia. Hankkeen tuloksista saadaan mahdollisesti hyödyllistä informaatiota.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Kaikkia sidosryhmiä kuultiin laajalti niiden näkemysten kartoittamiseksi voimassa olevan lainsäädännön säännöksistä ja soveltamisesta ja muutostarpeista. Näkemyksiään esittivät kansalliset viranomaiset, hallituksesta riippumattomat järjestöt, toimiala ja yksityishenkilöt. Tietyissä kuulemismenettelyissä kohteeksi valittiin jäsenvaltiot, toimiala tai kuluttajat.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Kuluttajat vaativat, että etiketeissä on oltava enemmän ja ”parempaa” tietoa, ja he haluavat selkeää, yksinkertaista, kattavaa, vakiomuotoista ja virallista tietoa. Toimiala katsoo, että käytössä on liikaa merkintävaatimuksia, joiden yhteydessä on sovellettava yksityiskohtaisia teknisiä sääntöjä. Säädöksiä on paljon ja ne ovat hajanaisia, minkä vuoksi sääntöjen selvyys ja johdonmukaisuus heikkenevät. Muutosten aiheuttamat kustannukset ovat huolenaihe toimialalle. Jäsenvaltiot haluavat löytää tasapainon kuluttajien ja toimialan tarpeiden välillä ja ottaa huomioon mahdolliset oman maansa erityiskysymykset.

Seuraavat näkökohdat painoutuivat yleisiä merkintöjä käsitelleessä kuulemisessa:

- Kuluttajien mielestä etikettejä on vaikea lukea ja ymmärtää.
- Allergeeneja koskevat tiedot puuttuvat monista elintarvikkeista.
- Alkuperämerkinnät ovat ongelmallinen alue.
- Alkoholijuomien aineosien luettelointiin liittyy oikeudellisesti epäselvä tilanne.

Ravintoarvomerkintöjä koskevista vastauksista ilmeni, että ravintoarvotietojen lisäämistä pidetään kuluttajan kannalta tärkeänä tietolähteenä. Sidosryhmät ovat tyytymättömiä lainsäädäntöön, mutta sen parantamisesta on toisistaan poikkeavia näkemyksiä.

- Jotkut kuluttajat vaativat tai pitävät parempana, että ravintoainesisältö esitetään kokonaisuudessaan, kun taas jotkut pitävät tärkeänä vain tietyn osan ilmoittamista. Kuluttajat ja kansanterveyden alalla toimivat hallituksesta riippumattomat järjestöt haluavat käyttöön pakolliset kattavat ravintoarvomerkinnät, joiden olisi oltava helposti ymmärrettäviä.
- Toimiala on huolestunut lainsäädännön määräävästä luonteesta ja sen vaikutuksista pakkausten suunnitteluun. Toimiala haluaa joustavampaa vapaaehtoista lähestymistapaa.
- Jäsenvaltiot ovat tietoisia siitä, että on tarpeen vähentää esteitä sisämarkkinoiden tieltä ja että yhdenmukaisesta lähestymistavasta on siinä hyötyä. Jotkin jäsenvaltiot vaativat kuitenkin yhä painokkaammin lisäämään joustoa kansallisella tasolla varsinkin sellaisissa tapauksissa, joissa käytetään innovatiivisia ravintoarvomerkintäjärjestelmiä.

Internetissä järjestettiin avoin kuuleminen 13.3.2006–16.6.2006. Komissio sai sen tuloksena 175 vastausta. Kuulemisen tuloksiin voi tutustua seuraavassa osoitteessa:

http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/betterregulation/index_en.htm.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Ulkopuolista asiantuntemusta ei tarvittu.

- **Vaikutusten arviointi**

Tiettyjä vaihtoehtoisia peruslähestymistapoja harkittiin.

Toimenpiteistä luopuminen – Tämä merkitsisi nykyisen hajanaisen lainsäädäntötilanteen säilymistä, ja sillä olisi seuraavat kielteiset vaikutukset:

- Hajanaiset ja sekavat säännöt haittaavat tehokasta täytäntöönpanoa.
- Elintarvikeyrityksille aiheutuu tarpeetonta taakkaa epäajanmukaisista, tarpeettomista tai epäselvistä vaatimuksista.
- Kuluttajat käyttävät etikettejä vaihtelevasti.

- Merkinnät ovat tehottomia viestintävälineenä.
- Lainsäädäntöä ei mukauteta vastaamaan muuttuvia markkinoita ja kuluttajien oikeutettuja vaatimuksia.

Toimenpiteinä harkittiin sääntelyn purkamista, kansallista lainsäädäntöä, muuta kuin lainsäädäntöön perustuvaa lähestymistapaa tai yhteisön lainsäädännön ajantasaistamista.

Sääntelyn purkaminen – Tämä merkitsisi elintarvikkeiden merkintöjä koskeviin laaja-alaisiin sääntöihin liittyvien perussäädösten purkamista, millä olisi suora vaikutus alakohtaisiin merkintäsääntöihin.

Vaikka elintarvikevalmistajat jatkaisivat nykyisten sääntöjen soveltamista lyhyen aikaa, ne poistaisivat asteittain tiedot, joita ne pitävät taakkana. Yhdenmukaistamattomat säännöt haittaisivat sisämarkkinoita, johtaisivat huonoon tiedotukseen ja alentaisivat kuluttajansuojan tasoa. Voimassa olevat säännöt ovat osoittaneet ansionsa tavaroiden vapaan liikkuvuuden ja kuluttajansuojan mahdollistajina. Niiden kumoaminen herättäisi vastustusta useimmissa jäsenvaltioissa ja kuluttajissa, koska voimassa oleviin vaatimuksiin on totuttu ja muutosta pidettäisiin arvokkaan säännöstön hylkäämisenä. Sen vuoksi sääntelyn purkamista ei pidetty toteuttamiskelpoisena lähestymistapana.

Kansallinen lainsäädäntö – Yhdenmukaistettujen sääntöjen kumoaminen johtaisi erilaisiin kansallisiin sääntöihin seuraavin seurauksin:

- erilaiset kansalliset säännöt haittaisivat sisämarkkinoita;
- kilpailun vääristyminen;
- toimialalle aiheutuva lisääntyvä hallinnollinen taakka;
- epäjohdonmukainen lähestymistapa tietojen sisältöön ja saatavuuteen, mikä aiheuttaisi sekaannusta kuluttajille;
- EU-kansalaisten eritasoinen suoja.

Vaihtoehtoinen muuhun kuin lainsäädäntöön perustuva lähestymistapa (itsesääntely, yhteissääntely, ohjaus) – Kuluttajatiedotuksen eri näkökohdat ja nykyiset suuntaukset kohti ”uuden lainsäädäntökulttuurin” kehittämistä vaativat arvioimaan lähestymistapaa, joka voisi taata tasapainon joustavuuden ja määräysten välillä ja kansallisen ja EU-tason toimien välillä. Monitasoinen alhaalta ylöspäin -lähestymistapaa noudattava hallinnointi (paikallinen/kansallinen/yhteisön taso), joka perustuu virallisten, mitattavissa olevien parhaiden käytänteiden noudattamisen periaatteeseen, voisi olla toteuttamiskelpoinen vaihtoehto.

Jo yhdenmukaistettujen yksityiskohtaisten vaatimusten sisällyttäminen tällaiseen lähestymistapaan ei toisi lisäarvoa, sillä se hankaloittaisi turhaan sidosryhmien keskuudessa nykyisin vallitsevaa yhteisymmärrystä ja voitaisiin tulkita sääntelyn purkamiseksi. Mahdollisia uusia linjauksia tehtäessä pystytään saavuttamaan sekä toimialan että kuluttajien kannalta hyödyllisiä tuloksia, jos

kuluttajille suunnatussa tietojen antamisessa siirrytään entistä suunnitellumpaan ja kestäväen kehityksen mukaiseen lähestymistapaan, jonka lähtökohtina ovat parhaat käytänteet ja sidosryhmien kanssa käytävä jatkuva vuoropuhelu.

Vaikutusten arvioinnissa käytiin läpi vaikutukset, jotka aiheutuvat elintarvikkeiden yleisiä merkintöjä ja ravintoarvomerkintöjä koskevien säännösten tarkistuksessa kyseeseen tulevista pääasiallisista vaihtoehdoista: ei toimia, vapaaehtoinen lähestymistapa ja normatiiviset yhteisön vaatimukset.

Komissio teki työohjelmassa mainitun vaikutusten arvioinnin, josta laadittu raportti on luettavissa komission verkkosivustolla. Komissio laati direktiivin 2000/13/EY ja direktiivin 90/496/ETY tarkistusvaihtoehtoja käsittelevät vaikutustenarviointiraportit, jotka esitetään komission yksiköiden valmisteluasiakirjoina tämän ehdotuksen yhteydessä.

Vaikutusten arvioinnissa osoittautui, että valmistajiin kohdistuvia vaikutuksia voidaan vähentää säätämällä siirtymäajoista, jotka antavat mahdollisuuden tehdä muutokset merkintöihin osana yrityksen käyttämää etikettimuutosten normaalia kiertoa.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

• Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen hyväksyminen elintarvikkeita koskevien tietojen antamisesta kuluttajille. Ehdotuksella nykyaikaistetaan, yksinkertaistetaan ja selkeytetään nykyistä elintarvikkeiden merkintäjärjestelmää. Käytännössä tämä tarkoittaa seuraavaa:

- Laaditaan uudelleen erilaiset laaja-alaiset merkintäsäännökset. Kyseisten säädösten (direktiivien) yhdistäminen yhdeksi säädökseksi (asetukseksi) maksimoi yhteisön sääntöjen synergian ja lisää niiden selvyttä ja johdonmukaisuutta. Tämä on tehokas yksinkertaistamismenetelmä, jonka ansiosta talouden toimijoiden ja täytäntöönpanoviranomaisten pitäisi saada käyttöönsä selvempi ja virtaviivaisempi sääntelykehys.
- Varmistetaan laaja-alaisen ja alakohtaisten sääntöjen johdonmukaisuus.
- Rationalisoidaan (ajantasaistetaan, selvennetään) pakollisia tietoja, joita vaaditaan direktiivin 2000/13/EY 3 artiklan 1 kohdassa.
- Perustetaan joustava alhaalta ylöspäin -lähestymistapaa noudattava mekanismi (kansallisten järjestelmien avulla), joka antaa toimialalle mahdollisuuden innovointiin ja mahdollistaa merkintäsääntöjen joidenkin näkökohtien mukauttamisen erilaisiin ja jatkuvasti muuttuviin markkinoihin ja kuluttajien vaatimuksiin.

Ehdotetulla asetuksella otetaan myös käyttöön selvät periaatteet, jotka selkeyttävät pakollisten ja vapaaehtoisten tietojen välistä rajaa. Yleisten merkintäkysymysten kannalta suurimpia muutoksia ovat seuraavat:

- Elintarvikeketjuun kuuluvien elintarvikealan toimijoiden velvollisuuksia selkeytetään elintarvikkeiden merkintöjen osalta.
- Merkintöihin sisältyvien tietojen luettavuuden parantamiseksi otetaan käyttöön vähimmäiskirjasinkoko pakollisia tietoja varten.
- Otetaan käyttöön vaatimus, jonka mukaan on asetettava saataville allergioita aiheuttavia ainesosia koskevat tiedot sellaisista pakkaamattomista elintarvikkeista, joita myydään vähittäiskaupan ja ateriapalvelualan myyntipisteissä.
- Viinin, tislattujen alkoholijuomien ja oluen erityiset ominaispiirteet huomioon ottaen ehdotuksessa säädetään, että komissio esittää kertomuksen ainesosien luettelointia sekä pakollisia ravintoarvomerkintöjä koskevien nykyisten sääntöjen soveltamisesta näihin tuotteisiin ja voi liittää kertomukseen erityisiä toteutettavia toimenpiteitä.
- Elintarvikkeen alkuperämaan tai lähtöisyyspaikan merkitsemistä koskevat lainsäädännölliset perusvaatimukset pysyvät samoina. Kyseiset merkinnät ovat toisin sanoen vapaaehtoisia, mutta niiden esittäminen on pakollista, jos tietojen ilmoittamatta jättäminen voisi johtaa kuluttajaa harhaan. Elintarvikkeen alkuperämaan tai lähtöisyyspaikan vapaaehtoinen tai pakollinen ilmoittaminen osana markkinointia ei saisi antaa kuluttajalle väärää käsitystä vaan sen olisi pohjauduttava yhdenmukaistettuihin perusteisiin. Alkuperämaa olisi määriteltävä muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevien säännösten mukaisesti yhteisön tullikoodeksia noudattaen. Lähtöisyyspaikka tarkoittaisi paikkaa, joka ei ole alkuperämaa sellaisena kuin se on määriteltynä yhteisön tullikoodeksissa. Lähtöisyyspaikan määrittelemisessä sovellettavat säännöt vahvistetaan komiteamenettelyä noudattaen. Lisäksi säädetään uusista perusteista, joiden mukaan on ilmoitettava useita ainesosia sisältävien elintarvikkeiden sekä muun lihan kuin naudanlihan alkuperämaa tai lähtöisyyspaikka. Näitä perusteita on määrä soveltaa myös EY-alkuperämerkintöjen vapaaehtoiseen ilmoittamiseen.
- Ehdotetulla asetuksella selvennetään edellytyksiä, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön kansallisia alkuperämerkintäsääntöjä.

Ravintoarvomerkintöjä koskevat säännöt laaditaan uudelleen yhdessä elintarvikkeiden merkintöjä koskevien laaja-alaisten säännösten kanssa. Ehdotetun asetuksen mukaan tulee pakolliseksi esittää ravintoarvomerkinnät etiketin pääasiallisessa nähtävissä olevassa kentässä. Uusi asetus mahdollistaa parhaiden käytänteiden kehittämisen ravintoarvotietojen esittämisen alalla. Tähän kuuluvat myös ravintoaineiden päivittäiseen kokonaistarpeeseen suhteutetut vaihtoehtoiset ravintoarvotietojen ilmaisumuodot sekä graafiset esitysmuodot.

Ravintoarvomerkintöjen kannalta ehdotuksen tärkeimmät uudet näkökohdat ovat seuraavat:

- Energian, rasvan, tyydyttyneiden rasvahappojen, hiilihydraattien (mukaan lukien erityisviittaus sokereihin) sekä suolan määrä 100:aa millilitraa tai 100:aa grammaa tai annosta kohti on pakollista ilmoittaa pääasiallisessa nähtävissä olevassa kentässä (pakkauksen etupuolella), kun taas määriteltyyn luetteloon kuuluvien ravintoaineiden ilmoittaminen on vapaaehtoista. Pakollisten ilmoitettavien tekijöiden valinnassa on otettu huomioon seuraavat näkökohdat: tutkimukset, joiden mukaan kuluttajat voivat kärsiä tietotulvasta; tieteellinen näyttö tärkeimmistä ravintoaineista, joilla on yhteys lihavuuden ja tarttumattomien tautien kehittymisen riskiin; elintarvikeyrityksiin, varsinkin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, kohdistuvan liiallisen taakan välttäminen.
- Alkoholijuomien tapauksessa säädetään viiniin, tislattuihin alkoholijuomiin ja olueen sovellettavista poikkeuksista, joista annetaan myöhemmin komission kertomus.
- Pakolliset tekijät on myös ilmoitettava suhteessa saannin vertailuarvoihin, ja vapaaehtoisten kansallisten järjestelmien avulla voidaan kehittää muita esitysmuotoja.

Hajanaisen lainsäädännön aiheuttamien ongelmien ratkaisemiseksi uudessa ehdotuksessa muutetaan, laaditaan uudelleen ja korvataan ne säännökset, jotka on jo otettu käyttöön voimassa olevan elintarvikkeiden merkinnöistä annetun laaja-alaisen lainsäädännön perusteella. Ehdotuksen myötä kumotaan seuraavat säädökset:

Direktiivit 2000/13/EY, 90/496/ETY, 87/250/ETY, 94/54/EY, 1999/10/EY, 2002/67/EY, 2004/77/EY ja asetus (EY) N:o 608/2004.

- **Oikeusperusta**

95 artikla

- **Toissijaisuusperiaate**

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan, koska asia, jota ehdotus koskee, ei kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

Ehdotuksen tavoitteita ei voida saavuttaa riittävällä tavalla pelkästään jäsenvaltioiden toimin seuraavista syistä:

Elintarvikkeiden merkintöjen avulla suojellaan kuluttajia ja annetaan tietoa heidän päätöksentekonsa tueksi. EU-tason toimien avulla arvioidaan päästävän parempiin tuloksiin kuin toteuttamalla lukuisia jäsenvaltioiden yksittäisiä toimia, sillä

- i) yhdenmukaistetun lähestymistavan avulla voidaan vähentää valtioiden rajat ylittävästi tai yhteisön laajuisesti toimivien elintarvikealan yritysten hallinnollista taakkaa

- ii) yhtenäisen toiminnan avulla varmistetaan yhteisön laajuisten vähimmäisvaatimusten käyttö, mikä vähentää kansalaisten epätasa-arvoa koko EU:n alueella. Erilaiset merkintävaatimukset voisivat heikentää nykyisiä yhtenäismarkkinoiden mahdollisuuksia elintarvikeketjun osalta. Tämä puolestaan vaikuttaisi kauppaan huomattavasti, sillä yhteisön sisäinen kauppa on määrältään suurta: vuonna 2003 sen osuus oli 75 prosenttia kaupan kokonaismäärästä ja kauppavirtoina mitattuna noin 120 miljardia euroa. Eräissä elintarviketeollisuutta koskeneessa selvityksessä kävi ilmi, että 65 prosenttia yrityksistä vie tuotteitaan muihin jäsenvaltioihin, ja yli 60 prosenttia selvitykseen vastaajista ilmoitti kannattavansa elintarvikkeiden yleisten merkintöjen yhdenmukaistamista EU:n lainsäädännön avulla.

Yhteisön toimissa on kyse nimenomaan siitä, että asetetaan edellytykset elintarvikkeiden merkinnöille EU:ssa. Yksinomaan jäsenvaltioissa toteutetut toimet eivät ole asianmukainen ratkaisu, jos halutaan, että yhteiset sisämarkkinat toimivat kitkattomasti. Asetuksen yksityiskohtien osalta voidaan todeta, että kansallisten järjestelmien kehittämiseen tarkoitettu hallinnointimalli tarjoaa entistä osallistavamman ja joustavamman tavan suunnittelua ja täytäntöönpanoa varten.

Ehdotuksen tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin yhteisön toimilla seuraavista syistä:

Kokemukset ovat osoittaneet, että jäsenvaltiot eivät voi riittävästi taata yhteismarkkinoiden yhtenäistä toimintaa ja että EU:n toimin voidaan paremmin ja entistä tehokkaammin varmistaa tietojen antaminen kuluttajille. Uusi ehdotus jättää myös tilaa pehmeämmälle toimintajärjestelmälle jäsenvaltioissa ja EU:ssa.

Yhteisön toimivaltaa käytettäessä otetaan kaikilta osin huomioon toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate ja tunnustetaan, että etikettien täydellinen yhtenäistäminen koko EU:n alueella ei ole välttämättä ainoa ja haluttu tapa päästä asetettuihin tavoitteisiin tiettyjen näkökohtien osalta. Se voisi pikemminkin heikentää valmiuksia mukautua nopeasti, kun voimassa oleviin sääntöihin liittyvät tarpeet ja olosuhteet muuttuvat.

Yhdenmukaistaminen tulee kyseeseen sellaisten valmiiksi pakattujen elintarvikkeiden tapauksessa, jotka mahdollisesti kuuluvat yhteisön sisäiseen kauppaan. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön sääntöjä tuotteille, jotka eivät kuulu yhteisön sisäiseen kauppaan. Sellaisia ovat muun muassa pakkaamattomat elintarvikkeet ja suurtalouksien toimittamat elintarvikkeet.

Näin ollen ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Ehdotuksella yhdenmukaistetaan sääntelykehikseen kuuluvat elintarvikkeiden merkintöjä koskevat laaja-alaiset säännökset ja edistetään kuluttajansuojaa varmistamalla, että kuluttajat saavat asianmukaiset tiedot, jotta he voivat tehdä tietoon perustuvia, turvallisia, terveellisiä ja kestäväns kehityksen mukaisia valintoja. Ehdotetut toimenpiteet ovat riittäviä ottaen huomioon tavoitteet, joiden mukaan toimenpiteillä on taattava, että kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja, ja varmistettava sisämarkkinoiden häiriötön toiminta. Ne eivät kuitenkaan aiheuta liiallista tai perusteetonta taakkaa.

Jos säännöstöä ei yhdenmukaisteta, voi syntyä erilaisia kansallisia sääntöjä, jotka lisäävät toimialaan kohdistuvaa taakkaa ja johtavat kuluttajien kannalta selvyuden puutteeseen. Taloudellinen taakka muodostuu mahdollisimman pieneksi, sillä useimmat säännökset ovat jo nykyisin käytössä, ja lisäksi varataan riittävästi aikaa, jotta mahdolliset uudet vaatimukset on mahdollista ottaa huomioon siinä yhteydessä, kun valmistajat tekevät säännöllisiä muutoksia etiketteihin.

- **Sääntelytavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa: asetus, yhteissääntely.

Muut vaihtoehdot eivät soveltuisi seuraavasta syystä.

Nykyiset säännöt ovat luonteeltaan yleensä määrääviä, ja jäsenvaltioilla on vain vähän joustovaraa sääntöjen soveltamistavan suhteen. Direktiivi olisi johtanut epäjohtonmukaiseen lähestymistapaan yhteisössä, mikä olisi puolestaan aiheuttanut epävarmuutta sekä kuluttajien että toimialan keskuudessa. Asetus tarjoaa johdonmukaisen lähestymistavan toimialalle ja vähentää hallinnollista taakkaa, sillä toimijoiden ei tarvitse perehtyä yksittäisiin jäsenvaltioiden asetuksiin. Ohjeet, itsesääntely tai vapaaehtoiset toimintatavat olisivat johtaneet epäjohtonmukaisuuksiin ja mahdollisesti vähentäneet kuluttajille annettavien tietojen määrää, mitä ei voida hyväksyä. Lainsäädännön tiettyjen näkökohtien osalta katsottiin kuitenkin aiheelliseksi soveltaa joustavampaa lähestymistapaa, ja ehdotusluonnoksessa onkin kyseisiä näkökohtia varten vaihtoehtoinen hallinnointimalli, joka perustuu oikeudellisesti sitomattomiin määräyksiin ja vapaaehtoisii sitoumuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ei ole.

5. LISÄTIEDOT

- **Simulaatio, kokeiluvaihe ja siirtymäaika**

Ehdotukseen liittyy siirtymäaika.

- **Yksinkertaistaminen**

Ehdotuksella yksinkertaistetaan lainsäädäntöä.

Asetuksen käyttö sääntelykeinona tukee yksinkertaistamistavoitetta, sillä sen avulla taataan, että kaikkien toimijoiden on noudatettava samanaikaisesti samoja sääntöjä.

Direktiivin 2000/13/EY yhdistäminen ravintoarvomerkinnöistä annetun direktiivin 90/496/ETY kanssa yhdeksi säädökseksi yksinkertaistaa sääntelykehystä. Lisäksi ehdotuksella yksinkertaistetaan lainsäädännön rakennetta (2000/13/EY) uudelleenlaadinnan avulla sekä korvaamalla ne säännökset, jotka on jo otettu käyttöön voimassa olevan elintarvikkeiden merkinnöistä annetun laaja-alaisen lainsäädännön perusteella. Ehdotuksella ratkaistaan tietyt linjakysymykset, minkä ansiosta se helpottaa merkittävästi sääntöjen noudattamista ja lisää selkeyttä sidosryhmien kannalta.

Ehdotus sisältyy yhteisön säännösten ajantasaistamista ja yksinkertaistamista koskevaan komission ohjelmaan ja sen työ- ja lainsäädäntöohjelmaan viitenumerolla 2006/SANCO/001.

- **Lainsäädännön kumoaminen**

Ehdotuksen hyväksymisestä seuraa, että aiempaa lainsäädäntöä kumotaan.

- **Uudelleenlaatiminen**

Ehdotuksessa on kyse uudelleenlaatimisesta.

- **Euroopan talousalue**

Ehdotus on ETA:n kannalta merkittävä, minkä vuoksi se on ulotettava koskemaan myös ETA:a.

- **Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus**

Asetuksessa säädetään perusta elintarvikealan kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi vahvistamalla yleiset periaatteet ja vaatimukset elintarvikkeita koskevista tiedoista annetulle lainsäädännölle (II ja III luku).

Ehdotetun asetuksen IV luvussa (pakolliset tiedot) yksinkertaistetaan nykyistä lainsäädäntöä säilyttämällä kuitenkin keskeiset pakolliset merkintätiedot. Tekstiä on helpompi seurata ja muuttaa, sillä määritelmät ja yksityiskohtaiset tai erityissäännöt on sijoitettu liitteisiin.

Alkuperää koskevien tietojen merkintäsääntöjä selkeytetään.

Ehdotetun asetuksen IV luvun 3 jaksossa määritetään, että ravintoarvotiedot ovat pakollisia energiasisällön sekä rasvan, tyydyttyneiden rasvahappojen, hiilihydraattien (mukaan lukien erityisviittaus sokereihin) ja suolan määrän osalta, ja vaaditaan, että kyseiset ravintoarvotiedot on esitettävä etiketin pääasiallisessa nähtävissä olevassa kentässä.

Asetusehdotuksen VII luvussa perustetaan elintarvikkeita koskevien tietojen hallinnointijärjestelmä kansallisia järjestelmiä varten. Uuden hallinnointijärjestelmän tavoitteena on rohkaista jäsenvaltioita vaihtamaan keskenään tietoja interaktiivisesti ja pitkäjänteisesti, jotta kansallisia ei-sitovia järjestelmiä voidaan kehittää parhaiden käytänteiden pohjalta. Yhteisön tasolla komission on määrä tukea ja järjestää tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja komission kanssa kysymyksissä, jotka koskevat kansallisten järjestelmien kehittämiseen liittyviä toimia.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

elintarvikkeita koskevien tietojen antamisesta kuluttajille

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan, ottavat huomioon komission ehdotuksen¹, ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon², noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä³ sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 153 artiklassa määrätään, että yhteisö myötävaikuttaa kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa perustamissopimuksen 95 artiklan nojalla.
- (2) Turvallisten ja terveellisten elintarvikkeiden vapaa liikkuvuus on sisämarkkinoiden olennainen osa, joka vaikuttaa merkittävästi kansalaisten terveyteen ja hyvinvointiin sekä heidän sosiaalisiin ja taloudellisiin etuihinsa.
- (3) Jotta saavutettaisiin kuluttajien terveyden korkeatasoinen suojeleminen ja taattaisiin heidän oikeutensa saada tietoja, olisi varmistettava, että kuluttajille annetaan asianmukaisesti tietoja heidän kuluttamistaan elintarvikkeista. Muun muassa terveydelliset, taloudelliset, ympäristöön liittyvät, sosiaaliset ja eettiset näkökohdat voivat vaikuttaa kuluttajien valintoihin.
- (4) Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002⁴ säädetään, että elintarvikelainsäädännön yleisenä periaatteena on tarjota kuluttajille lähtökohdat tietoon perustuvien elintarvikevalintojen tekemiseksi ja välttää kaikki menettelytavat, jotka voivat johtaa kuluttajia harhaan.

¹ EUVL C xxx, xx.xx.xxxx, s. xx.

² EUVL C xxx, xx.xx.xxxx, s. xx.

³ Euroopan parlamentin lausunto ..., neuvoston vahvistama yhteinen kanta ...

⁴ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 575/2006 (EUVL L 100, 8.4.2006, s. 3).

- (5) Sopimattomia elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä kaupallisia menettelyjä sisämarkkinoilla koskeva 11 päivänä toukokuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY⁵ koskee kuluttajille suunnatun tiedottamisen tiettyjä näkökohtia erityisesti harhaanjohtavien toimien ja mainitsematta jättämisten estämiseksi. Sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin liittyviä yleisiä periaatteita olisi täydennettävä erityissäännöillä, joiden aiheena on elintarvikkeita koskevien tietojen antaminen kuluttajille.
- (6) Kaikkiin elintarvikkeisiin sovellettavat merkintöjä koskevat yhteisön säännöt on vahvistettu myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY⁶. Useimmat kyseisen direktiivin säännökset ovat peräisin vuodelta 1978, ja sen vuoksi ne olisi saatettava ajan tasalle.
- (7) Elintarvikkeiden ravintoarvomerkinnöistä 24 päivänä syyskuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/496/ETY⁷ säädetään säännöistä, jotka koskevat valmiiksi pakatuista elintarvikkeista ilmoitettavien ravintoarvotietojen sisältöä ja esittämistä. Ravintoarvotietojen merkitseminen on vapaaehtoista, paitsi jos esitetään elintarvikkeeseen liittyvä ravitsemusväite. Useimmat kyseisen direktiivin säännökset ovat peräisin vuodelta 1990, ja sen vuoksi ne olisi saatettava ajan tasalle.
- (8) Yleisten merkintävaatimusten lisäksi on annettu useita säännöksiä, joita sovelletaan kaikkiin elintarvikkeisiin erityisissä olosuhteissa tai tiettyihin elintarvikkeiden ryhmiin. Lisäksi on useita erityissääntöjä, joita sovelletaan tiettyihin elintarvikkeisiin.
- (9) Nykyisen merkintälainsäädännön alkuperäiset tavoitteet ja keskeiset osat ovat yhä ajankohtaiset, mutta lainsäädäntöä on virtaviivaistettava, jotta helpotettaisiin sen noudattamista ja lisättäisiin selkeyttä sidosryhmien kannalta sekä nykyaikaistettaisiin säännöksiä ottaen huomioon elintarvikkeita koskevien tietojen alalla tapahtunut uusi kehitys.
- (10) Ruokavalion ja terveyden välinen suhde ja yksilöllisiin tarpeisiin soveltuvan ruokavalion valinta herättävät yleistä mielenkiintoa. Komission valkoisessa kirjassa ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveystieteellisiä koskevasta eurooppalaisesta strategiasta⁸ todetaan, että ravintoarvomerkinnät ovat tärkeä tapa, jolla kuluttajille voidaan antaa tietoa elintarvikkeiden koostumuksesta ja auttaa heitä tekemään tietoon perustuvia valintoja. EU:n kuluttajapoliittisessa strategiassa vuosiksi 2007–2013 painotetaan, että on sekä toimivan kilpailun että kuluttajien hyvinvoinnin kannalta tärkeää, että kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja. Tiedot ravitsemuksen pääperiaatteista ja tarvittavat ravintoarvotiedot elintarvikkeissa edistäisivät osaltaan merkittävästi kuluttajan mahdollisuuksia tehdä tällaisia tietoon perustuvia valintoja.

⁵ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁶ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/142/EY (EUVL L 368, 23.12.2006, s. 110).

⁷ EYVL L 276, 6.10.1990, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/120/EY (EUVL L 333, 20.12.2003, s. 51).

⁸ KOM(2007) 279.

- (11) Oikeusvarmuuden parantamiseksi ja täytäntöönpanon rationaalisuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi on aiheellista kumota direktiivit 90/496/EY ja 2000/13/EY ja korvata ne yhdellä asetuksella, joka luo varmuutta sekä kuluttajien että toimialan keskuudessa ja vähentää hallinnollista taakkaa.
- (12) Selvyyden vuoksi on aiheellista kumota ja sisällyttää tähän asetukseen muita laaja-alaisia säädöksiä, kuten kuluttajalle myytäväksi tarkoitetun alkoholijuoman alkoholipitoisuuden ilmoittamisesta tilavuusprosentteina juoman merkinnöissä 15 päivänä huhtikuuta 1987 annettu komission direktiivi 87/250/EY⁹, muiden kuin neuvoston direktiivissä 79/112/EY säädettyjen pakollisten mainintojen liittämistä tiettyjen elintarvikkeiden pakkausmerkintöihin 18 päivänä marraskuuta 1994 annettu komission direktiivi 94/54/EY¹⁰, neuvoston direktiivin 79/112/EY 7 artiklan säännöksistä myönnettävistä poikkeuksista elintarvikkeiden merkintöjen osalta 8 päivänä maaliskuuta 1999 annettu komission direktiivi 1999/10/EY¹¹, kiniiniä sisältävien elintarvikkeiden ja kofeiinia sisältävien elintarvikkeiden pakkausmerkinnöistä 18 päivänä heinäkuuta 2002 annettu komission direktiivi 2002/67/EY¹², sellaisten elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien, joihin on lisätty fytosteroleita, fytosteroliestereitä, fytostanoleita ja/tai fytostanoliestereitä, pakkausmerkinnöistä 31 päivänä maaliskuuta 2004 annettu komission asetusta (EY) N:o 608/2004¹³ ja direktiivin 94/54/EY muuttamisesta tiettyjen glysyrritsiinihappoa ja sen ammoniumsuolaa sisältävien elintarvikkeiden merkintöjen osalta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu komission direktiivi 2004/77/EY¹⁴.
- (13) On tarpeen vahvistaa yhteiset määritelmät, periaatteet, vaatimukset ja menettelyt, jotta elintarvikkeita koskevia tietoja ohjaaville yhteisön ja jäsenvaltioiden toimenpiteille muodostuu selvät puitteet ja yhteinen perusta.
- (14) Jotta kuluttajille heidän kuluttamistaan elintarvikkeista annettuihin tietoihin sovellettaisiin kattavaa ja kehityskelpoista lähestymistapaa, elintarvikkeita koskevista tiedoista annettu lainsäädäntö olisi määriteltävä väljästi siten, että se kattaa yleisluonteiset ja erityiset säännöt, minkä lisäksi myös elintarvikkeita koskevat tiedot olisi määriteltävä väljästi siten, että ne kattavat myös muulla tavoin kuin etiketissä annetut tiedot.
- (15) Yhteisön sääntöjä olisi sovellettava ainoastaan yrityksiin, mikä edellyttää käsitteenä tiettyä toiminnan jatkuvuutta ja tietynasteista organisaatiota. Yksityishenkilöiden suorittama elintarvikkeiden tilapäinen käsittely, tarjoilu tai myynti hyväntekeväisyystapahtumissa tai markkinoilla ja tapaamisissa paikallisyhteisötasolla ja muut senkaltaiset toimet eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan.

⁹ EYVL L 113, 30.4.1987, s. 57.

¹⁰ EYVL L 300, 23.11.1994, s. 14, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/77/EY (EUVL L 162, 30.4.2004, s. 76).

¹¹ EYVL L 69, 16.3.1999, s. 22.

¹² EYVL L 191, 19.7.2002, s. 20.

¹³ EUVL L 97, 1.4.2004, s. 44.

¹⁴ EUVL L 162, 30.4.2004, s. 76.

- (16) Elintarvikkeita koskevista tiedoista annetun lainsäädännön olisi oltava riittävän joustava, jotta se pysyisi kuluttajien uusien tietovaatimusten tasalla ja jotta sen avulla luotaisiin tasapaino ottaen huomioon yhtäältä sisämarkkinoiden turvaaminen ja toisaalta erot kuluttajien käsityksissä eri jäsenvaltioissa.
- (17) Vaadittaessa elintarvikkeita koskevia pakollisia tietoja olisi ensisijaisena tavoitteena oltava se, että kuluttajat pystyvät tunnistamaan elintarvikkeen, käyttämään sitä tarkoituksenmukaisesti ja tekemään valintoja, jotka soveltuvat heidän yksilöllisiin ruokavaliotarpeisiinsa.
- (18) Jotta elintarvikkeita koskevista tiedoista annettu lainsäädäntö voisi mukautua muuttuviin kuluttajien tietotarpeisiin, elintarvikkeita koskevien pakollisten tietojen tarvetta harkittaessa olisi otettava huomioon kuluttajien valtaosan laajalti osoittama mielenkiinto tiettyjen tietojen ilmoittamista kohtaan.
- (19) Uusia vaatimuksia elintarvikkeita koskevista pakollisista tiedoista olisi kuitenkin hyväksyttävä vain tarpeen mukaan, toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta ja kestäväen kehityksen periaatteita noudattaen.
- (20) Elintarvikkeita koskevista tiedoista annetuissa säännöissä pitäisi myös kieltää sellaisen tiedon käyttö, joka saattaa johtaa kuluttajaa harhaan tai antaa ymmärtää elintarvikkeella olevan lääketieteellistä vaikutusta. Ollakseen tehokas tämän kiellon pitäisi koskea myös elintarvikkeiden mainontaa ja esillepanoa.
- (21) Jotta estettäisiin niiden sääntöjen hajanaisuus, jotka koskevat elintarvikealan toimijoiden vastuuta elintarvikkeita koskevista tiedoista, on aiheellista selvittää elintarvikealan toimijoiden velvollisuuksia tällä alalla.
- (22) Olisi laadittava luettelo kaikista pakollisista tiedoista, jotka olisi periaatteessa annettava kaikista lopulliselle kuluttajalle ja suurtalouksille tarkoitetuista elintarvikkeista. Kyseisen luettelon olisi sisällettävä voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti jo vaaditut tiedot, sillä sitä pidetään yleisesti arvokkaana säännöstönä kuluttajan tiedonsaannin kannalta.
- (23) Jotta elintarvikkeita koskevien tietojen alalla tapahtuvat muutokset ja kehityssuuntaukset voitaisiin ottaa huomioon, olisi säädettävä, että komissiolla on toimivalta muuttaa pakollisten tietojen luettelo lisäämällä tai poistamalla tietoja ja että tietyt tiedot voivat olla saatavilla vaihtoehtoisin tavoin. Sidosryhmien kuulemisen avulla on määrä helpottaa elintarvikkeita koskeviin tietoihin liittyvien vaatimusten oikea-aikaista ja oikein kohdennettua muuttamista.
- (24) Elintarvikkeiden valmistuksessa käytetyt ja niissä edelleen olevat tietyt ainesosat tai muut aineet aiheuttavat allergia- tai intoleranssioireita kuluttajissa, ja jotkin näistä allergioista tai intoleransseista ovat vaaraksi niistä kärsivien henkilöiden terveydelle. On tärkeää antaa tietoja elintarvikkeiden sisältämistä elintarvikelisiä aineista, valmistuksen apuaineista ja muista allergiareaktioita aiheuttavista aineista, jotta ruoka-allergiasta tai intoleranssista kärsivät kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia ja turvallisia valintoja.

- (25) Elintarvikkeiden etikettien olisi oltava selviä ja ymmärrettäviä, jotta niistä olisi apua kuluttajille, jotka haluavat tehdä parempiin tietoihin perustuvia elintarvike- ja ruokavaliovalintoja. Tutkimustulosten mukaan luettavuus on tärkeä tekijä, kun halutaan maksimoida etiketteihin sisältyvien tietojen mahdollisuudet vaikuttaa lukijoihinsa, ja pieni kirjasinkoko on yksi suurimmista syistä siihen, että kuluttajat ovat tyytymättömiä elintarvikkeiden etiketteihin.
- (26) Jotta voidaan varmistaa elintarvikkeita koskevien tietojen antaminen, on otettava huomioon kaikki tavat, joilla elintarvikkeita toimitetaan kuluttajille, myös etäviestintävälineillä tapahtuva elintarvikkeiden myynti. Etämyynnin kautta myytävien elintarvikkeiden olisi luonnollisesti täytettävä samat tietovaatimukset kuin kaupoissa myytävien elintarvikkeiden, mutta siitä huolimatta on tarpeen selvittää, että asiaankuuluvien elintarvikkeita koskevien pakollisten tietojen olisi etämyyntitapauksissa myös oltava saatavilla ennen kuin ostoa tehdään.
- (27) Jotta kuluttajille annettaisiin elintarvikkeita koskevia tietoja, jotka ovat tarpeen tietoon perustuvien valintojen tekemiseksi, alkoholia sisältävissä juomasekoituksissa olisi myös annettava tietoja niiden ainesosista.
- (28) On myös tärkeää antaa kuluttajille tietoja muista alkoholijuomista. Viinien merkinnöistä on jo annettu erityisiä yhteisön sääntöjä. Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1493/1999¹⁵ on säädetty kattavasti useista teknisistä vaatimuksista, jotka koskevat kaikkia viininvalmistuskäytäntöjä, viininvalmistusmenetelmiä ja viinien päällysmarkkintöjä, ja otettu näin ollen huomioon kaikki toimitusketjun vaiheet sekä varmistettu kuluttajansuoja ja asianmukainen kuluttajien tiedonsaanti. Kyseisessä säädöksessä muun muassa selostetaan tarkasti ja perusteellisesti, mitä aineita valmistusprosessissa todennäköisesti käytetään, ja esitetään kyseisten aineiden käyttöedellytykset sallittuja viininvalmistuskäytäntöjä ja -käsittelyjä koskevan luettelon avulla; luetteloon kuulumattomat käytännöt ovat kiellettyjä. Siksi on aiheellista vapauttaa viini tässä vaiheessa ainesosien luetteloimista ja ravintoarvoilmoituksen antamista koskevasta velvollisuudesta. Samanlaisia vapautuksia sovelletaan myös olueen ja tislattuihin alkoholijuomiin sellaisina kuin ne ovat määriteltynä tislattujen alkoholijuomien määrittämisestä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta [...] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o [...] ¹⁶ 2 artiklan 1 kohdassa, jotta saadaan aikaan johdonmukainen ja yhtenäinen lähestymistapa verrattuna viinille vahvistettuihin edellytyksiin. Komissio laatii kuitenkin kertomuksen viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta ja voi tarvittaessa ehdottaa tähän asetukseen liittyviä erityisiä vaatimuksia.

¹⁵ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

¹⁶ EUVL L [...], [...], s.[...].

- (29) Elintarvikkeen alkuperämaa tai lähtöisyyspaikka olisi ilmoitettava, jos sen ilmoittamatta jättäminen johtaa todennäköisesti kuluttajia harhaan kyseisen tuotteen todellisesta alkuperämaasta tai lähtöisyyspaikasta. Muissa tapauksissa elintarvikealan toimijat voivat harkintansa mukaan päättää alkuperämaata tai lähtöisyyspaikkaa koskevien tietojen antamisesta. Alkuperämaa tai lähtöisyyspaikka olisi kaikissa tapauksissa ilmoitettava selvästi määriteltyjä perusteita noudattaen ja siten, että se ei anna kuluttajalle väärää käsitystä; perusteiden avulla luodaan toimialalle tasavertaiset toimintaedellytykset ja parannetaan kuluttajien ymmärrystä elintarvikkeen alkuperämaahan tai lähtöisyyspaikkaan liittyvistä tiedoista. Tällaisia perusteita ei pitäisi soveltaa tietoihin, jotka liittyvät elintarvikealan toimijan nimeen tai osoitteeseen.
- (30) Elintarvikealan toimijat voivat joissakin tapauksissa haluta ilmoittaa, että elintarvike on peräisin Euroopan yhteisöstä, kiinnittääkseen kuluttajien huomion tuotteidensa ominaisuuksiin ja Euroopan unionin tuotantostandardeihin. Myös tällaisia tietoja ilmoitettaessa olisi noudatettava yhdenmukaistettuja perusteita.
- (31) Muuta kuin etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat Euroopan yhteisön säännöt on vahvistettu yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92¹⁷, ja sen soveltamista koskevat säännökset sisältyvät tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettuun komission asetukseen (ETY) N:o 2454/93¹⁸. Elintarvikkeiden alkuperämaan määrittäminen perustuu näihin sääntöihin, jotka ovat tuttuja kaupan alan toimijoille ja viranomaisille ja tämän pitäisi helpottaa säännösten täytäntöönpanoa.
- (32) Elintarvikkeen ravintoarvoilmoitus koskee tietoja elintarvikkeiden sisältämästä energiasta ja tietyistä ravintoaineista. Ravintoarvotietojen pakollisesta antamisesta pitäisi olla apua yleisön ravitsemuskasvatuksessa, ja sen pitäisi tukea tietoon perustuvia elintarvikevalintoja.
- (33) Ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveystekijöitä koskevaa eurooppalaista strategiaa käsittelevässä komission valkoisessa kirjassa korostetaan tiettyjä kansanterveyden kannalta tärkeitä ravitsemuksellisia osatekijöitä. Sen vuoksi ravintoarvotietojen pakollista antamista koskevissa vaatimuksissa olisi otettava huomioon tällaiset osatekijät.
- (34) Kuluttajat eivät yleensä ole tietoisia siitä, miten alkoholijuomat mahdollisesti vaikuttavat heidän kokonaisruokavalioonsa. Sen vuoksi on aiheellista varmistaa, että annetaan tietoja varsinkin alkoholia sisältävien juomasekoitusten ravintoainesisällöstä.

¹⁷ EYVL L 302, 19.10.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

¹⁸ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 883/2005 (EUVL L 148, 11.6.2005, s. 5).

- (35) Ravitsemus- ja terveystuotteiden vapaaehtoisessa sisällyttämisessä elintarvikkeiden etiketteihin olisi yhteisön lainsäädännön yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden vuoksi noudatettava elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveystuotteista 20 päivänä joulukuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1924/2006¹⁹.
- (36) Jotta toimialalle ei aiheutuisi turhaa taakkaa, on ravintoarvoilmoituksen pakollisesta sisällyttämisestä aiheellista vapauttaa tietyt elintarvikkeiden ryhmät, jotka ovat jalostamattomia tai joiden tapauksessa ravintoarvotiedot eivät ole kuluttajan valinnan kannalta määrääviä tekijöitä, jollei muualla yhteisön lainsäädännössä ole säädetty kyseisten tietojen antamisvelvollisuudesta.
- (37) Keski- ja vähäkuluttajan huomion herättämiseksi ja tietojen saamiseksi palvelemaan sitä tarkoitusta, jonka vuoksi ne esitetään, ja – ottaen huomioon nykyinen alhainen tiedontaso ravitsemusasioissa – annettujen tietojen tulisi olla yksinkertaisia ja helposti ymmärrettäviä. Tutkimustulosten mukaan pääasiallisessa nähtävissä olevassa kentässä tai 'pakkauksen etupuolella' olevat tiedot ovat kuluttajien mielestä hyödyllisiä ostopäätöksiä tehtäessä. Jotta kuluttajat voivat helposti nähdä olennaiset ravintoarvotiedot elintarvikkeita ostaessaan, tällaiset tiedot olisi sijoitettava etiketin pääasialliseen nähtävissä olevaan kenttään.
- (38) Ravintoarvoilmoituksessa käytettyjä ilmaisuja koskeva viimeaikainen kehitys, jonka mukaan jotkin jäsenvaltiot ja elintarvikesektorin organisaatiot soveltavat muita ilmaisuja kuin 100:aa grammaa tai 100:aa millilitraa tai annosta kohti, osoittaa, että kuluttajat pitävät tällaisista järjestelmistä, koska ne voivat auttaa heitä tekemään nopeasti tietoon perustuvia valintoja. Ei ole kuitenkaan olemassa koko yhteisön alueen kattavaa näyttöä siitä, miten keski- ja vähäkuluttaja ymmärtää tiedon vaihtoehtoisen ilmaisumuodon ja käyttää sitä. Siksi on aiheellista antaa mahdollisuudet kehittää erilaisia järjestelmiä ja jatkaa tutkimuksia siitä, miten kuluttajat eri jäsenvaltioissa ymmärtävät niitä, jotta tarvittaessa voidaan ottaa käyttöön yhdenmukaistettuja järjestelmiä.
- (39) Ravitsemuksellisten osatekijöiden määrien sekä vertailuindikaattorien ilmoittamista pääasiallisessa nähtävissä olevassa kentässä helposti tunnistettavassa muodossa, minkä perusteella on mahdollista arvioida elintarvikkeen ravitsemukselliset ominaisuudet, olisi kokonaisuudessaan pidettävä ravintoarvoilmoitukseen kuuluvana eikä sitä pitäisi käsitellä ryhmänä yksittäisiä väitteitä.
- (40) Kokemukset ovat osoittaneet, että elintarvikkeita koskevia vapaaehtoisia tietoja ilmoitettaessa heikennetään useissa tapauksissa elintarvikkeita koskevien pakollisten tietojen selkeyttä. Sen vuoksi olisi vahvistettava perusteet, joiden avulla elintarvikealan toimijat ja täytäntöönpanoviranomaiset saisivat helpommin aikaan tasapainon elintarvikkeita koskevien pakollisten ja vapaaehtoisien tietojen antamisen välillä.

¹⁹ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9, asetus sellaisena kuin se on muutettuna ...

- (41) Jäsenvaltioiden tulisi säilyttää oikeus paikallisista olosuhteista ja käytännön syistä johtuen antaa säännöksiä pakkaamattomia elintarvikkeita koskevien tietojen antamisesta. Mahdollisista allergeeneista annettavia tietoja pidetään varsin tärkeinä, vaikka muiden tietojen tarve on kuluttajien keskuudessa tällaisissa tapauksissa vähäinen. On saatu näyttöä siitä, että useimpien ruoka-allergiareaktioiden aiheuttajat voidaan jäljittää pakkaamattomiin elintarvikkeisiin. Tällaiset tiedot olisi sen vuoksi aina annettava kuluttajalle.
- (42) Jäsenvaltioiden ei pitäisi voida antaa tässä asetuksessa yhdenmukaistettavalla alalla muita kuin siinä vahvistettuja säännöksiä, ellei tässä asetuksessa siitä nimenomaisesti säädetä.
- (43) Elintarvikkeita koskevista tiedoista annettavien sääntöjen olisi oltava sellaiset, että ne mukautuvat nopeasti muuttuvaan sosiaaliseen, taloudelliseen ja teknologiseen ympäristöön.
- (44) Elintarvikkeita koskevien tietojen tietyt näkökohdat antavat aiheen innovatiivisten ja nykyaikaisten kaupallisten menettelyjen kehittämiseen, ja tällaisten näkökohtien osalta on aiheellista antaa mahdollisuudet riittäviin kokeiluihin ja kuluttajatutkimuksiin ja esittää tukevaa näyttöä parhaista järjestelmistä. Elintarvikkeita koskevista tiedoista annettavassa yhteisön lainsäädännössä olisikin tällaisissa tapauksissa rajoitettava vahvistamaan pakolliset olennaiset vaatimukset, joiden perusteella kuluttajansuojan ja tietojen taso määräytyy, ja jätettävä joustonvaraa kyseisten vaatimusten täyttämislle sisämarkkinasäännösten kanssa yhteensopivalla tavalla.
- (45) Jotta varmistettaisiin, että elintarvikkeita koskevien tietojen osalta suunnitellaan ja otetaan käyttöön entistä yksityiskohtaisempia vaatimuksia dialektisesti ja parhaiden käytänteiden pohjalta, yhteisön ja jäsenvaltioiden tasolla olisi oltava joustavia mekanismeja, jotka perustuvat avoimeen ja läpinäkyvään julkiseen kuulemiseen ja jatkuvaan vuorovaikutukseen useita tahoja edustavien sidosryhmien kanssa. Tällaiset mekanismit voivat johtaa kansallisten ei-sitovien järjestelmien kehittämiseen perusteellisen kuluttajatutkimuksen ja laajan sidosryhmien kuulemisen pohjalta. Olisi oltava mekanismeja, joiden avulla kuluttajat pystyvät tunnistamaan kansallisten järjestelmien mukaisesti – esimerkiksi tunnistenumeron tai tunnuksen avulla – merkityt elintarvikkeet.
- (46) Jotta varmistettaisiin eri jäsenvaltioissa saatujen tulosten johdonmukaisuus, on tarpeen edistää jatkuvaa parhaiden käytänteiden ja kokemusten vaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja komission kanssa sekä kannustaa sidosryhmiä osallistumaan tällaiseen vaihtoon.
- (47) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava virallista valvontaa valvoakseen tämän asetuksen noudattamista asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisesti.

- (48) Viittauksia direktiiviin 90/496/ETY asetuksessa (EY) N:o 1924/2006 sekä vitamiinien, kivennäisaineiden ja eräiden muiden aineiden lisäämisestä elintarvikkeisiin 20 päivänä joulukuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1925/2006²⁰ olisi päivitettävä, jotta niissä otettaisiin huomioon tämä asetus. Sen vuoksi asetuksia (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 olisi muutettava.
- (49) Jotta intressiryhmät, erityisesti pienet ja keski-suuret yritykset, pystyisivät antamaan ravintoarvotietoja tuotteistaan, ravintoarvotiedot pakollisiksi tekevät sovellettavat toimenpiteet olisi otettava käyttöön asteittain soveltamalla pidennettyjä siirtymäaikoja ja myöntämällä mikroyrityksille ylimääräinen siirtymäaika.
- (50) Toteutettavien toimien tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (51) Menettelyn yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi komissiolle olisi annettava tehtäväksi hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä.
- (52) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY²¹ mukaisesti.
- (53) Komissiolle olisi siirrettävä toimivalta asetuksen liitteiden muuttamiseksi ja ajantasaistamiseksi. Koska kyseiset toimenpiteet ovat yleisluonteisia ja niillä pyritään muuttamaan tämän asetuksen muita kuin olennaisia osia ja täydentämään tätä asetusta lisäämällä uusia muita kuin olennaisia osia, ne olisi hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (54) Kiireellisyyden vuoksi on tämän asetuksen liitteiden II ja III muutoksia hyväksyttäessä tarpeen soveltaa päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 6 kohdassa säädettyä kiireellistä menettelyä,

²⁰ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 26.

²¹ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään perusta kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi elintarvikkeita koskevien tietojen osalta, ottaen huomioon erot kuluttajien käsityskyvyssä sekä heidän tietotarpeissaan, ja varmistetaan samalla sisämarkkinoiden häiriötön toiminta.
2. Tässä asetuksessa säädetään yleisistä periaatteista, vaatimuksista ja velvollisuuksista, jotka liittyvät elintarvikkeita koskeviin tietoihin ja erityisesti elintarvikkeiden merkintöihin. Siinä säädetään keinoista, joilla taataan kuluttajien oikeus tiedonsaantiin, ja menettelyistä elintarvikkeita koskevien tietojen antamiseksi, ottaen huomioon tarve varmistaa riittävä joustavuus, jonka ansiosta voidaan vastata tulevaan kehitykseen ja uusiin tietovaatimuksiin.
3. Tätä asetusta sovelletaan elintarvikeketjun kaikkiin vaiheisiin, joissa elintarvikeyritysten toiminta liittyy elintarvikkeita koskevien tietojen antamiseen kuluttajille.

Sitä sovelletaan kaikkiin elintarvikkeisiin, jotka on tarkoitettu lopulliselle kuluttajalle, mukaan luettuna suurtalouksien toimittamat elintarvikkeet ja elintarvikkeet, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi suurtalouksille.
4. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta tiettyihin elintarvikkeisiin sovellettavassa yhteisön erityislainsäädännössä säädettyjä merkintävaatimuksia.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:
 - a) asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklassa ja 3 artiklan 1, 2, 3, 7, 8 ja 18 kohdassa olevat 'elintarvikkeen', 'elintarvikelainsäädännön', 'elintarvikeyrityksen', 'elintarvikealan toimijan', 'vähittäiskaupan', 'markkinoille saattamisen' ja 'lopullisen kuluttajan' määritelmät;

- b) elintarvikehygieniasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004²² 2 artiklan 1 kohdan m, n ja o alakohdassa olevat 'jalostamisen', 'jalostamattomien tuotteiden' ja 'jalostettujen tuotteiden' määritelmät;
- c) elintarvikkeissa sallittuja lisäaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/107/ETY²³ 1 artiklan 2 kohdassa ja alaviitteessä 1 olevat 'elintarvikelisiä aineita' ja 'valmistuksen apuainetta' määritelmät;
- d) elintarvikkeissa sallittuja aromeja ja niiden valmistusaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä kesäkuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/388/ETY²⁴ 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa oleva 'aromin' määritelmä;
- e) asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I olevassa 1.1 ja 1.14 kohdassa olevat 'lihan' ja 'mekaanisesti erotetun lihan' määritelmät;
- f) asetuksen (EY) N:o 1924/2006 2 artiklan 2 kohdan 1–5 alakohdassa olevat 'väitteen', 'ravintoainetta', 'muun aineen', 'ravitsemusväitteen' ja 'terveysväitteen' määritelmät.

2. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'elintarvikkeita koskevilla tiedoilla' tarkoitetaan tietoja, jotka koskevat elintarviketta ja jotka annetaan lopullisen kuluttajan saataville etiketillä, muulla mukana seuraavalla materiaalilla tai millä tahansa muulla keinolla, modernin teknologian välineet ja sanallinen viestintä mukaan luettuina. Se ei kata kaupallista viestintää sellaisena kuin se on määriteltynä tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY²⁵;
- b) 'elintarvikkeita koskevista tiedoista annetulla lainsäädännöllä' tarkoitetaan yhteisön säännöksiä, jotka liittyvät elintarvikkeita koskeviin tietoihin, erityisesti merkintöihin, mukaan luettuna yleisluontoiset säännöt, joita sovelletaan kaikkiin elintarvikkeisiin tai määrättyihin elintarvikkeisiin, sekä säännöt, joita sovelletaan ainoastaan tiettyihin elintarvikkeisiin;
- c) 'elintarvikkeita koskevilla pakollisilla tiedoilla' tarkoitetaan niitä tietoja, jotka on yhteisön lainsäädännön mukaan annettava lopulliselle kuluttajalle;

²² EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1.

²³ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 27.

²⁴ EYVL L 184, 15.7.1988, s. 61.

²⁵ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

- d) 'suurtalouksilla' tarkoitetaan mitä tahansa laitoksia (mukaan luettuna ajoneuvot ja kiinteät tai liikkuvat kojut), kuten ravintoloita, ruokaloita, kouluja ja sairaaloita, joissa osana toimintaa valmistetaan elintarvikkeita toimitettavaksi lopulliselle kuluttajalle, ja kyseiset elintarvikkeet ovat valmiita nautittavaksi ilman lisävalmistusta;
- e) 'valmiiksi pakatulla elintarvikkeella' tarkoitetaan lopulliselle kuluttajalle ja suurtalouksille sellaisenaan tarkoitettua myyntiyksikköä, joka käsittää elintarvikkeen ja pakkauksen, johon elintarvike on pantu ennen myytäväksi tarjoamista, riippumatta siitä, peittääkö pakkaus elintarvikkeen kokonaan tai vain osittain, kuitenkin aina siten, että avaamatta tai vaihtamatta pakkausta sisällystä ei voi muuttaa;
- f) 'ainesosalla' tarkoitetaan elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa käytettyä ainetta, elintarvikelisiä aineita ja elintarvike-entsyymit sekä koostetun ainesosan osat mukaan luettuina, joka on mukana valmiissa tuotteessa sellaisenaan tai jossakin muussa muodossa; jäämiä ei pidetä ainesosina;
- g) 'lähtöisyyspaikalla' tarkoitetaan paikkaa, josta elintarvikkeen ilmoitetaan tulevan ja joka ei ole 'alkuperämaa' sellaisena kuin se on määritelty neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 23–26 artiklassa;
- h) 'koostetulla ainesosalla' tarkoitetaan ainesosaa, joka koostuu useammasta kuin yhdestä ainesosasta;
- i) 'etiketillä' tarkoitetaan mitä tahansa elintarvikkeen pakkaukseen kirjoitettua, painettua, kaavaimella tehtyä, leimattua, kohokuvioitua, kuvioitua tai liitettyä lappua, merkkiä, kuvaa tai muuta kuvausta;
- j) 'merkinnällä' tarkoitetaan elintarvikkeeseen liittyvää mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, tuotenimeä, kuvaa tai tunnusta, joka on tehty mihin tahansa kyseistä elintarviketta seuraavaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;
- k) 'nähtävissä olevalla kentällä' tarkoitetaan kaikkia pakkauksen pintoja, jotka voidaan lukea yhdestä ja samasta katselukulmasta, minkä ansiosta merkintätiedot ovat nopeasti ja helposti saatavilla ja kuluttajat voivat lukea nämä tiedot ilman että pakkausta tarvitsee kääntää edestakaisin;
- l) 'virallisella nimellä' tarkoitetaan elintarvikkeen nimeä, josta säädetään elintarvikkeeseen sovellettavissa yhteisön säännöksissä, tai jos tällaisia yhteisön säännöksiä ei ole, sitä nimeä, josta säädetään siinä jäsenvaltiossa sovellettavissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä, jossa elintarviketta myydään lopulliselle kuluttajalle tai suurtalouksille;
- m) 'tavanomaisella nimellä' tarkoitetaan nimeä, jonka sen jäsenvaltion kuluttajat, jossa elintarviketta myydään, hyväksyvät elintarvikkeen nimenä ilman, että se edellyttää lisäselvitystä;

- n) 'kuvaavalla nimellä' tarkoitetaan nimeä, joka kuvaa elintarviketta ja tarvittaessa sen käyttöä siten, että nimi yksilöi kuluttajan kannalta riittävän selkeästi kysymyksessä olevan elintarvikkeen ja erottaa sen muista tuotteista, joihin se voitaisiin sekoittaa;
 - o) 'pääainesosilla' tarkoitetaan elintarvikkeen merkittäviä ja/tai tunnusomaisia ainesosia;
 - p) 'merkittävällä ainesosalla' tarkoitetaan sitä elintarvikkeen ainesosaa, jonka osuus kyseisestä elintarvikkeesta on yli 50 prosenttia;
 - q) 'tunnusomaisella ainesosalla' tarkoitetaan mitä tahansa elintarvikkeen ainesosaa, jonka kuluttaja yleensä liittää elintarvikkeen nimeen ja josta vaaditaan useimmissa tapauksissa määrän ilmoittamista;
 - r) 'olennaisilla vaatimuksilla' tarkoitetaan vaatimuksia, joilla määritetään kuluttajansuojan ja elintarvikkeita koskevien tietojen taso tietyn seikan osalta ja joista säädetään yhteisön säädöksessä, jossa sallitaan 44 artiklassa tarkoitettujen kansallisten järjestelmien kehittäminen;
 - s) 'elintarvikkeen vähimmäissäilyvyysajalla' tarkoitetaan ajankohtaa, johon saakka elintarvike asianmukaisesti säilytettynä säilyttää sille tyypilliset ominaisuudet;
 - t) 'parhailta käytänteillä' tarkoitetaan standardeja, järjestelmiä, aloitteita tai mitä tahansa muita toimivaltaisten viranomaisten vahvistamia toimia, joiden on osoitettu kokemuksen ja tutkimuksen perusteella olevan tehokkaimpia kuluttajien valtaosan kannalta ja joita pidetään malleina, joita muiden olisi noudatettava.
3. Tässä asetuksessa elintarvikkeen alkuperämaalla tarkoitetaan elintarvikkeen alkuperää sellaisena kuin se on määriteltynä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 23–26 artiklan mukaisesti.
4. Lisäksi sovelletaan liitteessä I olevia erityisiä määritelmiä.

II LUKU

ELINTARVIKKEITA KOSKEVIIN TIETOIHIN LIITTYVÄT YLEISET PERIAATTEET

3 artikla

Yleiset tavoitteet

1. Elintarvikkeita koskevien tietojen antamisella on pyrittävä kuluttajien terveyden ja etujen suojelun korkeaan tasoon antamalla lopullisille kuluttajille perusta tietoon perustuvien valintojen tekemistä ja elintarvikkeiden turvallista käyttöä varten, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä terveydellisiin, taloudellisiin, ympäristöön liittyviin, sosiaalisiin ja eettisiin näkökohtiin.
2. Elintarvikkeita koskevista tiedoista annettavalla lainsäädännöllä on pyrittävä saavuttamaan laillisesti tuotettujen ja kaupan pidettyjen elintarvikkeiden vapaa liikkuvuus yhteisössä ottaen tarvittaessa huomioon tarve suojata tuottajien oikeutettuja etuja ja edistää laadukkaiden tuotteiden tuotantoa.
3. Kun elintarvikkeita koskevista tiedoista annetussa lainsäädännössä otetaan käyttöön uusia vaatimuksia, on harkittava, tarvitaanko uusien vaatimusten voimaantulon jälkeen siirtymäaika, jonka aikana elintarvikkeita, joiden etiketit eivät täytä uusia vaatimuksia, voidaan saattaa markkinoille, ja voidaanko varastossa olevia tällaisia elintarvikkeita, jotka on saatettu markkinoille ennen siirtymäajan päättymistä, edelleen myydä kunnes varastot loppuvat.

4 artikla

Elintarvikkeita koskeviin pakollisiin tietoihin liittyvät periaatteet

1. Kun elintarvikkeita koskevista tiedoista annetussa lainsäädännössä edellytetään elintarvikkeita koskevia pakollisia tietoja, niiden on oltava tietoja, jotka kuuluvat erityisesti johonkin seuraavista ryhmistä:
 - a) tiedot elintarvikkeen yksilöllisyydestä ja koostumuksesta, ominaisuuksista tai muista ominaispiirteistä;
 - b) tiedot kuluttajien terveyden suojelusta ja elintarvikkeen turvallisesta käytöstä. Tietojen on erityisesti koskettava seuraavia seikkoja:
 - i) koostumukseen liittyvät ominaisuudet, jotka voivat olla haitallisia tiettyjen kuluttajaryhmien terveydelle;
 - ii) säilyvyys, säilytys ja turvallinen käyttö;
 - iii) terveysvaikutukset, mukaan luettuna elintarvikkeen haitallisen ja vaarallisen käytön riskit ja seuraukset;

- c) tiedot ravitsemuksellisista ominaispiirteistä, jotta kuluttajat, myös ne, joilla on erityisruokavaliovaatimuksia, voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja.
2. Kun harkitaan elintarvikkeita koskevien pakollisten tietojen tarvetta, on otettava huomioon kuluttajien valtaosan laaja tarve saada tiettyjä tietoja, joita he pitävät erityisen arvokkaina, tai mahdolliset kuluttajille koituvat hyödyt, joiden katsotaan yleisesti auttavan heitä tekemään tietoon perustuvia valintoja.

5 artikla

Elintarviketurvallisuusviranomaisen kuuleminen

Elintarvikkeita koskevista tiedoista annettava lainsäädäntö, jolla saattaa olla vaikutusta kansanterveyteen, annetaan Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen kuulemisen jälkeen.

III LUKU

ELINTARVIKKEITA KOSKEVIIN TIETOIHIN LIITTYVÄT YLEISET VAATIMUKSET JA ELINTARVIKEALAN TOIMIJOIDEN VELVOLLISUUDET

6 artikla

Perusvaatimus

Elintarvikkeeseen, joka on tarkoitettu toimitettavaksi lopulliselle kuluttajalle tai suurituloisille, on liitettävä elintarviketta koskevat tiedot tämän asetuksen mukaisesti.

7 artikla

Hyvät tiedotuskäytännöt

1. Elintarvikkeita koskevat tiedot eivät saa johtaa olennaisesti harhaan, erityisesti
- a) elintarvikkeen ominaispiirteiden osalta ja erityisesti sen luonteen, yksilöllisyyden, ominaisuuksien, koostumuksen, määrän, säilyvyyden, alkuperämaan tai lähtöisyyspaikan, valmistus- tai tuotantomenetelmän osalta;
 - b) liittämällä elintarvikkeeseen vaikutuksia tai ominaisuuksia, joita sillä ei ole;
 - c) esittämällä elintarvikkeella olevan erityisiä ominaispiirteitä, kun tosiasiaa kaikilla samanlaisilla elintarvikkeilla on sellaisia ominaispiirteitä.
2. Elintarvikkeita koskevien tietojen on oltava oikeellisia, selviä ja kuluttajalle helposti ymmärrettäviä.

3. Jollei luonnon kivennäisvesiä ja erityisravintoa koskevista yhteisön lainsäädännössä säädetyistä poikkeuksista muuta johdu, elintarvikkeita koskevissa tiedoissa ei saa esittää, että elintarvikkeeseen liittyy ihmisen sairauksia ennalta ehkäiseviä, hoitavia tai parantavia ominaisuuksia, eikä viitata sellaisiin ominaisuuksiin.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua kieltoa sovelletaan myös
 - a) mainontaan;
 - b) elintarvikkeiden esillepanoon, erityisesti niiden muotoon, ulkonäköön tai pakkaukseen, käytettyihin pakkausmateriaaleihin, tapaan, jolla ne on aseteltu, sekä olosuhteisiin, joissa ne esitellään.

8 artikla **Velvollisuudet**

1. Rajoittamatta 3 ja 4 kohdan soveltamista elintarvikealan toimijoiden on hallitsemisissaan yrityksissä varmistettava niiden toimintaan liittyvien, elintarvikkeita koskevista tiedoista annetun lainsäädännön vaatimusten noudattaminen, ja niiden on tarkistettava, että tällaiset vaatimukset täyttyvät.
2. Elintarvikealan toimijat eivät saa hallitsemisissaan yrityksissä muuttaa elintarvikkeen mukana seuraavia tietoja, jos tällainen muutos johtaisi lopullista kuluttajaa harhaan tai muutoin heikentäisi kuluttajansuojan tasoa, erityisesti kun on kyse terveydestä.
3. Elintarvikealan toimijoiden, jotka saattavat ensimmäistä kertaa markkinoille elintarvikkeen, joka on tarkoitettu toimitettavaksi lopulliselle kuluttajalle tai suurtaloudelle, on varmistettava elintarviketta koskevien tietojen mukanaolo ja oikeellisuus sovellettavan elintarvikkeita koskevista tiedoista annetun lainsäädännön mukaisesti.
4. Elintarvikealan toimijoiden, jotka ovat vastuussa vähittäismyynti- tai jakelutoimista, jotka eivät vaikuta elintarvikkeita koskeviin tietoihin, on toimittava asiaankuuluvaa huolellisuutta noudattaen varmistaakseen omien toimintojensa rajoissa, että vaadittavat elintarvikkeita koskevat tiedot ovat mukana, erityisesti siten, etteivät ne toimita elintarvikkeita, joiden ne tietävät tai olettavat olevan vaatimusten vastaisia niiden tietojen perusteella, jotka niillä on ammattilaisina.
5. Elintarvikealan toimijoiden on hallinnassaan olevissa yrityksissä varmistettava, että pakkaamattomiin elintarvikkeisiin liittyvät tiedot toimitetaan elintarvikkeet vastaanottavalle toimijalle, jotta mahdollistetaan tarvittaessa 9 artiklan 1 kohdan a–c ja f alakohdassa täsmennettyjen elintarvikkeita koskevien pakollisten tietojen antaminen lopulliselle kuluttajalle.
6. Seuraavissa tapauksissa elintarvikealan toimijoiden on hallinnassaan olevissa yrityksissä varmistettava, että 9 artiklassa edellytetyt pakolliset tiedot esitetään siinä uloimmassa pakkauksessa, jossa elintarvike pannaan esille, kun sitä pidetään kaupan, tai elintarvikkeeseen viittaavissa kaupallisissa asiakirjoissa, kun voidaan taata, että tällaiset asiakirjat joko seuraavat sen elintarvikkeen mukana, johon ne viittaavat, tai ne lähetetään ennen toimitusta tai samanaikaisesti sen kanssa:

- a) kun valmiiksi pakattu elintarvike on lopulliselle kuluttajalle tarkoitettu, mutta sitä pidetään kaupan vaiheessa, joka edeltää myyntiä lopulliselle kuluttajalle, eikä kyseisessä vaiheessa tapahdu myyntiä suurталouksille;
- b) kun valmiiksi pakattu elintarvike on tarkoitettu toimitettavaksi suurталouksissa tapahtuvaan valmistukseen, jalostamiseen tai pilkkomiseen.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, elintarvikealan toimijoiden on varmistettava, että 9 artiklan 1 kohdan a, f ja h alakohdassa tarkoitettut tiedot esitetään myös siinä uloimmassa pakkauksessa, jossa elintarvike pannaan esille, kun sitä pidetään kaupan.

IV LUKU

ELINTARVIKKEITA KOSKEVAT PAKOLLISET TIEDOT

1 JAKSO

SISÄLTÖ JA ESITTÄMISTAPA

9 artikla

Luettelo pakollisista tiedoista

1. Seuraavien tietojen ilmoittaminen on pakollista 10–34 artiklan mukaisesti ja jollei tähän lukuun sisältyvistä poikkeuksista muuta johdu.
 - a) elintarvikkeen nimi;
 - b) ainesosaluettelo;
 - c) ainesosat, jotka on lueteltu liitteessä II allergioita tai intoleransseja aiheuttavina, ja niistä johdetut aineet;
 - d) tiettyjen ainesosien tai ainesosien ryhmien määrät;
 - e) elintarvikkeen sisällyksen määrä;
 - f) vähimmäissäilyvyysaika tai viimeinen käyttöajankohta;
 - g) erityiset säilytys- ja käyttöolosuhteet;
 - h) valmistajan, pakkaajan tai yhteisöön sijoittautuneen myyjän nimi tai toiminimi ja osoite;

- i) alkuperämaa tai lähtöisyyspaikka, jos sen ilmoittamatta jättäminen voisi johtaa kuluttajaa olennaisesti harhaan elintarvikkeen todellisesta alkuperämaasta tai lähtöisyyspaikasta, erityisesti siinä tapauksessa, että elintarvikkeen mukana seuraavat tiedot tai etiketti kokonaisuudessaan antaisivat muuten ymmärtää, että elintarvikkeella on eri alkuperämaa tai lähtöisyyspaikka; tällaisissa tapauksissa tiedot on ilmoitettava 35 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjen ja 35 artiklan 5 kohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen mukaisesti;
 - j) käyttöohje, jos elintarvikkeen tarkoituksenmukainen käyttö ilman sitä on mahdotonta;
 - k) juomien osalta todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina, jos alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 tilavuusprosenttia;
 - l) ravintoarvoilmoitus.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on ilmoitettava sanallisesti ja numeroin, ellei kuluttajille ilmoiteta yhtä tai usempaa tietoa muilla ilmaisumuodoilla, jotka on vahvistettu komission antamissa täytäntöönpanotoimenpiteissä. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
 3. Komissio voi muuttaa 1 kohdassa säädettyä luetteloa pakollisista tiedoista. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

10 artikla

Tietyntyyppeisiä elintarvikkeita tai elintarvikkeiden ryhmiä koskevat pakolliset lisätiedot

1. Edellä 9 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tietojen lisäksi liitteessä III säädetään tietyntyyppeisiä elintarvikkeita tai elintarvikkeiden ryhmiä koskevista pakollisista lisätiedoista.
2. Komissio voi muuttaa liitettä III. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

11 artikla
Poikkeukset pakollisten tietojen vaatimuksesta

Tietyntyypisten elintarvikkeiden tai elintarvikkeiden ryhmien osalta komissio voi poikkeustapauksissa säätää poikkeuksista, jotka koskevat 9 artiklan 1 kohdan b ja f alakohdassa säädettyjä vaatimuksia, edellyttäen että tällaiset poikkeukset eivät johda siihen, että lopullinen kuluttaja ja suurtaloudet saavat riittämättömästi tietoa. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

12 artikla
Painot ja mittayksiköt

Edellä olevaa 9 artiklaa sovelletaan rajoittamatta painoja ja mittayksiköitä koskevien erityisten yhteisön säännösten soveltamista.

13 artikla
Elintarvikkeita koskevien pakollisten tietojen saatavuus ja sijoittelu

1. Elintarvikkeita koskevien pakollisten tietojen on oltava saatavilla ja helposti käytettävissä tämän asetuksen mukaisesti kaikkien elintarvikkeiden osalta.
2. Kun on kyse valmiiksi pakatuista elintarvikkeista, elintarviketta koskevat pakolliset tiedot on esitettävä pakkauksessa tai siihen kiinnitettyssä etiketissä.
3. Komissio voi päättää, että tietyt pakolliset tiedot voivat olla saatavilla muulla tavoin kuin pakkauksessa tai etiketissä, edellyttäen että tämän asetuksen II luvussa säädettyt yleiset periaatteet ja vaatimukset täyttyvät. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
4. Kun on kyse pakkaamattomista elintarvikkeista, sovelletaan 41 artiklan säännöksiä.

14 artikla
Pakollisten tietojen esittäminen

1. Rajoittamatta tiettyihin elintarvikkeisiin sovellettavan yhteisön erityislainsäädännön soveltamista siltä osin kuin on kyse 9 artiklan 1 kohdan a–k alakohdassa tarkoitetuista vaatimuksista, on 9 artiklan 1 kohdassa luetellut pakolliset tiedot, kun ne esitetään pakkauksessa tai siihen liitettyssä etiketissä, painettava pakkaukseen tai etikettiin kirjasimilla, joiden kirjasinkoko on vähintään 3 mm, ja ne on esitettävä tavalla, jolla varmistetaan selvä kontrasti painatuksen ja taustan välillä.
2. Edellä 9 artiklan 1 kohdan a, e ja k alakohdassa lueteltujen tietojen on oltava samassa nähtävissä olevassa kentässä.

3. Komissio voi antaa yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka koskevat pakollisten tietojen esittämistä ja 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten laajentamista koskemaan pakollisia lisätietoja, jotka koskevat 10 ja 38 artiklassa tarkoitettuja tietäntyyppisiä elintarvikkeita tai elintarvikkeiden ryhmiä. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua vähimmäiskirjasinkokoa ei sovelleta, kun on kyse pakkauksista ja astioista, joissa suurimman pinnan ala on pienempi kuin 10 cm².
5. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta, kun on kyse 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista elintarvikkeista.
6. Elintarvikkeita koskevat pakolliset tiedot on merkittävä näkyvään kohtaan helposti havaittavalla, luettavalla ja tarvittaessa pysyvällä tavalla. Niitä ei saa millään tavalla peittää, himmentää tai katkaista eikä niiltä saa viedä huomiota muulla kirjallisella tai kuvallisella ilmaisulla eikä muulla väliin tulevalla materiaalilla.

15 artikla
Etämyynti

Rajoittamatta 9 artiklassa säädettyjä tietovaatimuksia, kun on kyse elintarvikkeista, joita tarjotaan myytäväksi etäviestintävälineellä sellaisena kuin se on määriteltyinä kuluttajansuojasta etäsovimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY²⁶,

- a) elintarvikkeita koskevien pakollisten tietojen on oltava saatavilla ennen kuin osto tehdään, ja ne on esitettävä etämyyntiin liittyvässä aineistossa tai toimitettava muilla soveltuvilla keinoilla;
- b) edellä 9 artiklan 1 kohdan d, f, g, h ja k alakohdassa säädetty tiedot ovat pakollisia vasta toimitushetkellä.

16 artikla
Kielivaatimukset

1. Rajoittamatta 9 artiklan 2 kohdan soveltamista elintarvikkeita koskevat pakolliset tiedot on esitettävä kielellä, jota niiden jäsenvaltioiden kuluttajat, joissa elintarviketta pidetään kaupan, ymmärtävät helposti.
2. Jäsenvaltiot, joissa elintarviketta pidetään kaupan, voivat omalla alueellaan määrätä, että tiedot on annettava yhdellä tai useammalla yhteisön virallisista kielistä.
3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään ei ole esteenä tietojen ilmaisemiselle usealla kielellä.

²⁶ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

17 artikla
Tiettyjen pakollisten tietojen poisjättäminen

1. Kun on kyse uudelleen käytettävistä, pysyvästi merkityistä lasipulloista, jotka ovat sen vuoksi etiketittömiä, renkaattomia ja kauluksettomia, ainoastaan 9 artiklan 1 kohdan a, c, e, f, ja l alakohdassa luetellut tiedot ovat pakollisia.
2. Kun on kyse pakkauksista ja astioista, joissa suurimman pinnan ala on pienempi kuin 10 cm², ainoastaan 9 artiklan 1 kohdan a, c, e ja f alakohdassa luetellut tiedot ovat pakollisia pakkauksessa tai etiketissä. Edellä 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot on annettava muilla keinoin tai niiden oltava saatavilla kuluttajan pyynnöstä.
3. Rajoittamatta pakollista ravintoarvoilmoitusta edellyttävän muun yhteisön lainsäädännön soveltamista 9 artiklan 1 kohdan l alakohdassa tarkoitettu ilmoitus ei ole pakollinen liitteessä IV lueteltujen elintarvikkeiden osalta.

2 JAKSO

**PAKOLLISIA TIETOJA KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET
SÄÄNNÖKSET**

18 artikla
Elintarvikkeen nimi

1. Elintarvikkeen nimen on oltava sen virallinen nimi. Jos tällaista nimeä ei ole, elintarvikkeen nimen on oltava sen tavanomainen nimi, tai, jos tavanomaista nimeä ei ole tai tavanomaista nimeä ei käytetä, on annettava elintarviketta kuvaava nimi.
2. Liitteessä V säädetään erityissäännöksistä, jotka koskevat elintarvikkeen nimen käyttöä ja nimeä täydentäviä tietoja.

19 artikla
Ainesosaluettelo

1. Ainesosaluettelo on otsikoitava tai sen edellä on oltava sopiva otsikko, joka koostuu ilmaisusta 'ainesosat' tai sisältää sen. Sen on sisällettävä kaikki elintarvikkeen ainesosat painon mukaan alenevassa valmistusajankohdan mukaisessa järjestyksessä.
2. Ainesosat on soveltuvin osin ilmoitettava niiden yksilöllisellä nimellä 18 artiklan ja liitteen V säännösten mukaisesti.
3. Liitteessä VI säädetään teknisistä säännöistä, jotka koskevat 1 ja 2 kohdan soveltamista.

20 artikla
Ainesosaluettelon poisjättäminen

Seuraavista elintarvikkeista ei vaadita ainesosaluetteloa:

- a) tuoreet hedelmät ja vihannekset, mukaan lukien perunat, jota ei ole kuorittu, paloitetu tai muutoin vastaavalla tavalla käsitelty;
- b) hiilihapotettu vesi, jonka nimityksestä käy ilmi, että siihen on lisätty hiilihappoa;
- c) käymisen avulla pelkästään yhdestä perustuotteesta valmistetut etikat, jos muita ainesosia ei ole lisätty;
- d) juustot, voi, hapatettu maito ja kerma, joihin ei ole lisätty muita ainesosia kuin valmistuksen kannalta välttämättömiä maitovalmisteita, entsyymejä ja mikrobiviljelmiä tai muun juuston kuin tuorejuuston ja sulatejuuston valmistuksessa tarvittavaa suolaa;
- e) viini sellaisena kuin se on määriteltynä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1493/1999, olut, ja tislattut alkoholijuomat sellaisina kuin ne ovat määriteltynä tislattujen alkoholijuomien määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta [...] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o [...] 2 artiklan 1 kohdassa. Komissio laatii [*viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta*] kertomuksen 19 artiklan soveltamisesta näihin tuotteisiin ja voi liittää kertomukseen erityisiä toimenpiteitä, joilla määritetään ainesosien merkitsemistä koskevat säännöt. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen;
- f) elintarvikkeet, jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta,
 - i) jos elintarvikkeen nimi on sama kuin ainesosan nimi; tai
 - ii) jos elintarvikkeen nimi mahdollistaa ainesosan laadun yksiselitteisen tunnistamisen.

21 artikla
Elintarvikkeen osien jättäminen pois ainesosaluettelosta

Seuraavia elintarvikkeen osia ei vaadita sisällytettäväksi ainesosaluetteloon:

- a) ainesosan sisältämät aineet, jotka on valmistuksen aikana väliaikaisesti erotettu ja myöhemmin palautettu ylittämättä alkuperäisiä määriä;
- b) elintarvikelisiä aineita ja -entsyymejä:
 - i) jotka joutuvat elintarvikkeeseen yksinomaan elintarvikkeen ainesosien mukana, jos niillä ei ole teknologista vaikutusta valmiissa tuotteessa; tai
 - ii) joita käytetään valmistuksen apuaineina;

- c) ravintoaineiden, elintarvikelisäaineiden tai aromien liuottimina tai kantaja-aineina käytetyt aineet pitoisuuksina, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä;
- d) valmiissa tuotteessa edelleen, myös muuttuneessa muodossa olevat aineet, jotka eivät ole elintarvikelisäaineita mutta joita käytetään samalla tavalla ja samassa tarkoituksessa valmistuksen apuaineina;
- e) vesi,
 - i) jos vesi on valmistusprosessissa käytetty pelkästään tiivistetyn tai kuivatun ainesosan ennastamiseen; tai
 - ii) jos kyseessä on liemi, jota ei tavanomaisesti nautita.

22 artikla

Tiettyjen allergioita tai intoleransseja aiheuttavien aineiden merkinnät

1. Ainesosat, jotka on lueteltu liitteessä II, tai aineet, jotka ovat peräisin kyseisessä liitteessä luetellusta ainesosasta, jollei kyseisessä liitteessä säädetyistä poikkeuksista muuta johdu, on ilmoitettava etiketissä siten, että kyseisen ainesosan nimi mainitaan selkeästi.

Kyseistä mainintaa ei vaadita tapauksissa, joissa

- a) elintarvikkeen nimestä käy selvästi ilmi kyseinen ainesosa; tai
 - b) liitteessä II lueteltu ainesosa, josta aine on peräisin, sisältyy jo ainesosaluetteloon.
2. Liitteessä II olevaa luetteloa tarkastellaan uudelleen järjestelmällisesti, ja komissio saattaa sen tarvittaessa ajan tasalle viimeisimmän tieteellisen ja teknisen tiedon perusteella.

Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Liitteessä II olevan luettelon tulkinnasta voidaan tarvittaessa antaa teknisiä ohjeita 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

23 artikla

Ainesosien määrän ilmoittaminen

1. Elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa käytetyn ainesosan tai ainesosien ryhmän määrä on ilmoitettava silloin, kun
 - a) kyseinen ainesosa tai ainesosien ryhmä ilmenee elintarvikkeen nimestä tai kuluttaja tavallisesti yhdistää sen kyseiseen nimeen; tai

- b) kyseinen ainesosa tai ainesosien ryhmä tuodaan esille merkinnässä joko sanoin tai kuvin tai graafisen esityksen avulla; tai
 - c) kyseinen ainesosa tai ainesosien ryhmä on olennainen elintarvikkeen luonnehtimiseksi ja sen erottamiseksi tuotteista, joihin se voidaan sekoittaa sen nimen tai ulkomuodon vuoksi.
2. Komissio voi muuttaa 1 kohtaa lisäämällä siihen muita tapauksia. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
3. Liitteessä VII säädetään teknisistä säännöistä 1 kohdan soveltamiseksi, mukaan luettuna erityistapaukset, joissa määrän ilmoittamista ei vaadita tiettyjen ainesosien osalta.

24 artikla **Sisällyksen määrä**

1. Elintarvikkeen sisällyksen määrä on ilmaistava käyttäen kulloinkin kyseessä olevasta tapauksesta riippuen yksikkönä litraa, senttilittraa, millilitraa, kilogrammaa tai grammaa
- a) nestemäisten elintarvikkeiden osalta tilavuusyksikköinä;
 - b) muiden elintarvikkeiden osalta painoyksikköinä.
2. Komissio voi päättää määrättyjen elintarvikkeiden sisällyksen määrän ilmaisemisesta muulla kuin 1 kohdassa kuvatulla tavalla. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
3. Liitteessä VIII säädetään teknisistä säännöistä 1 kohdan soveltamiseksi, mukaan luettuna erityistapaukset, joissa sisällyksen määrän ilmoittamista ei vaadita.

25 artikla **Vähimmäissäilyvyysaika ja viimeinen käyttöajankohta**

1. Mikrobiologisesti helposti pilaantuvissa elintarvikkeissa, jotka ovat omiaan lyhyessä ajassa muodostamaan välittömän terveysvaaran, on vähimmäissäilyvyysajan sijasta oltava viimeinen käyttöajankohta.
2. Asianomainen ajankohta on ilmoitettava liitteen IX mukaisesti.
3. Tapaa, jolla liitteessä IX olevan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vähimmäissäilyvyysaika on ilmoitettava, voidaan täsmentää 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

26 artikla
Käyttöohjeet

1. Elintarvikkeen käyttöohjeet on laadittava sellaisiksi, että elintarviketta voidaan niiden avulla tarkoituksenmukaisesti käyttää.
2. Komissio voi säätää tavasta, jolla kyseiset ohjeet on ilmoitettava tiettyjen elintarvikkeiden osalta. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

27 artikla
Alkoholipitoisuus

1. Säännöistä, jotka koskevat yhteisen tullitariffin nimikkeisiin 22.04 ja 22.05 luokiteltujen tuotteiden alkoholipitoisuuden ilmoittamista tilavuusprosentteina, säädetään näihin tuotteisiin sovellettavissa erityisissä yhteisön säännöksissä.
2. Yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävien muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen juomien todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on ilmoitettava liitteen X mukaisesti.

3 JAKSO

RAVINTOARVOILMOITUS

28 artikla
Suhde muuhun lainsäädäntöön

1. Tämän jakson säännöksiä ei sovelleta elintarvikkeisiin, jotka kuuluvat seuraavan lainsäädännön soveltamisalaan:
 - a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/46/EY, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2002, ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä²⁷;
 - b) Neuvoston direktiivi 80/777/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1980, luontaisten kivennäisvesien hyödyntämistä ja markkinoille saattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä²⁸.
2. Tämän jakson säännöksiä sovelletaan rajoittamatta erityisravinnoksi tarkoitettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/398/ETY²⁹ ja kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen erityisdirektiivien soveltamista.

²⁷ EYVL L 183, 12.7.2002, s. 51.

²⁸ EYVL L 229, 30.8.1980, s. 1.

²⁹ EYVL L 186, 30.6.1989, s. 27.

29 artikla
Sisältö

1. Ravintoarvoilmoituksen on sisällettävä seuraavat tiedot, jäljempänä 'pakollinen ravintoarvoilmoitus':
 - a) energiasisältö;
 - b) rasvan, tyydyttyneiden rasvahappojen, hiilihydraattien (mukaan luettuna erityisviittaus sokereihin) ja suolan määrät.

Tätä kohtaa ei sovelleta viiniin sellaisena kuin se on määriteltynä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1493/1999, olueen, eikä tislattuihin alkoholijuomiin sellaisina kuin ne ovat määriteltynä tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta [...] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o [...] 2 artiklan 1 kohdassa. Komissio laatii [viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta] kertomuksen tämän kohdan soveltamisesta näihin tuotteisiin ja voi liittää kertomukseen erityisiä toimenpiteitä, joilla määritetään pakollista ravintoarvoilmoitusta koskevat säännöt näiden tuotteiden osalta. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Ravintoarvoilmoitus voi myös sisältää seuraavista yhden tai useamman määrät:
 - a) transrasvat;
 - b) monotyydyttymättömät rasvahapot;
 - c) polytyydyttymättömät rasvahapot;
 - d) polyolit;
 - e) tärkkelys;
 - f) ravintokuitu;
 - g) proteiini;
 - h) mikä tahansa liitteessä XI olevan A osan 1 kohdassa lueteltu kivennäisaine tai vitamiini, jota esiintyy liitteessä XI olevan A osan 2 kohdassa määritelty merkitsevä määrä.
3. Niiden aineiden määrän, jotka kuuluvat johonkin 2 kohdassa tarkoitetuista ravintoaineryhmistä tai ovat osa sitä, ilmoittamista vaaditaan, jos ravitsemus- ja/tai terveystieteiden esitetään.
4. Komissio voi muuttaa 1 ja 2 kohdassa olevia luetteloita. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

30 artikla
Laskenta

1. Energian määrä on laskettava käyttäen liitteessä XII olevia muuntokertoimia.
2. Komissio voi vahvistaa ja sisällyttää liitteeseen XII muuntokertoimet liitteessä XI olevan A osan 1 kohdassa mainittuja vitamiineja ja kivennäisaineita varten, jotta niiden sisältö elintarvikkeissa voidaan laskea tarkemmin. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
3. Edellä 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen energian ja ravintoaineiden määrien on oltava samat kuin myytävien elintarvikkeiden.

Tarvittaessa nämä tiedot voivat koskea elintarviketta valmistuksen jälkeen, jos riittävän yksityiskohtaiset valmistusohjeet annetaan ja tiedot koskevat elintarviketta sellaisena kuin se on nautittavaksi valmistettuna.

4. Ilmoitettujen arvojen on tapauksen mukaan oltava keskiarvoja, jotka perustuvat
 - a) valmistajan tekemään analyysiin elintarvikkeesta; tai
 - b) laskelmaan, joka on tehty käytettyjen ainesosien tunnettujen tai todellisten keskiarvolukujen perusteella; tai
 - c) laskelmaan, joka perustuu yleisesti tunnettuun ja hyväksytyyn tietoon.

Säännöistä, jotka koskevat energiaa ja ravintoaineita koskevan ilmoituksen täytäntöönpanoa siltä osin kuin on kyse ilmoitettujen arvojen tarkkuudesta, kuten ilmoitettujen arvojen ja virallisissa tarkastuksissa saatujen arvojen välisistä eroista, voidaan päättää 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

31 artikla
Ilmaisumuodot

1. Energian ja ravintoaineiden tai niiden osien, joihin viitataan 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa, määrä on ilmaistava käyttäen liitteessä XIII olevassa A osassa lueteltuja mittayksiköitä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu energian ja ravintoaineiden määrä on ilmaistava 100 grammaa tai 100 millilitraa kohti tai, jollei 32 artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, annosta kohti.
3. Pakollinen ravintoarvoilmoitus on ilmaistava tapauksesta riippuen prosenttiosuutena saannin vertailuarvoista, jotka esitetään liitteessä XI olevassa B osassa, 100 grammaa tai 100 millilitraa tai annosta kohti. Jos ilmoitus vitamiineista ja kivennäisaineista annetaan, se on myös ilmaistava prosenttiosuutena saannin vertailuarvoista, jotka esitetään liitteessä XI olevan A osan 1 kohdassa.

4. Ilmoitus polyoleista ja/tai tärkkelyksestä ja ilmoitus rasvahappojen tyypistä, muu kuin 29 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu pakollinen ilmoitus tyydyttyneistä rasvahapoista, on esitettävä liitteessä XIII olevan B osan mukaisesti.

32 artikla

Ilmaisu annosta kohti

1. Edellä 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun 100 grammaa tai 100 millilitraa kohti ilmaistun ravintoarvoilmoituksen lisäksi tieto voidaan ilmaista annosta kohti siten kuin sen määrä on ilmoitettu etiketissä, edellyttäen että pakkauksen sisältämien annosten määrä ilmoitetaan.
2. Ravintoarvoilmoitus voidaan ilmaista pelkästään annosta kohti, jos elintarvike on valmiiksi pakattu annospakkaukseksi.
3. Komissio vahvistaa pelkästään annosta kohti annettavan ilmaisun käytön niiden elintarvikkeiden osalta, jotka pannaan esille pakkauksissa, jotka sisältävät useita annoksia, joita ei ole valmiiksi pakattu erillisiin annospakkauksiin. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

33 artikla

Muut ilmaisumuodot

1. Edellä 31 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen ilmaisumuotojen lisäksi ravintoarvoilmoitus voidaan antaa muilla ilmaisumuodoilla edellyttäen, että seuraavat olennaiset vaatimukset täyttyvät:
 - a) ilmaisumuodolla pyritään helpottamaan sitä, että kuluttaja ymmärtää elintarvikkeen osuuden tai merkityksen ruokavalion energia- ja ravintoainesisällössä; ja
 - b) se perustuu joko yhdenmukaistettuihin saannin vertailuarvoihin tai niiden puuttuessa yleisesti hyväksytyyn tieteelliseen näyttöön energian tai ravintoaineiden saannista; ja
 - c) sitä tukee näyttö siitä, että keskivertokuluttaja ymmärtää tiedon esitystapaa ja käyttää sitä.
2. Tällaiset 1 kohdassa tarkoitetut muut ilmaisumuodot on määriteltävä 44 artiklassa tarkoitetussa kansallisessa järjestelmässä.

34 artikla
Esittäminen

1. Edellä 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot, jotka liittyvät pakolliseen ravintoarvoilmoitukseen, on sisällytettävä pääasialliseen nähtävissä olevaan kenttään. Ne on esitettävä tarvittaessa yhtenä kokonaisuutena selkeässä muodossa seuraavassa järjestyksessä: energia, rasva, tyydyttyneet rasvahapot, hiilihydraatit (mukaan luettuna erityisviittaus sokereihin) ja suola.
2. Edellä 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ravintoaineisiin liittyvä ravintoarvoilmoitus on annettava yhtenä kokonaisuutena yhdessä paikassa ja soveltuvin osin liitteessä XIII olevassa C osassa säädettyssä esitysjärjestyksessä.

Jos tämä ravintoarvoilmoitus ei ole pääasiallisessa nähtävissä olevassa kentässä, se on esitettävä taulukon muodossa, numeroarvot suorassa linjassa, jos tilaa on. Jos tilaa ei ole, ilmoitus on esitettävä vaakasuorilla riveillä.
3. Jos pakollinen ravintoarvoilmoitus esitetään yhdessä 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ravintoaineita koskevan ilmoituksen kanssa, ilmoitukseen sisältyvät tiedot energiasta ja ravintoaineista on esitettävä soveltuvin osin liitteessä XIII olevassa C osassa säädettyssä esitysjärjestyksessä.
4. Tapauksissa, joissa tuotteessa olevan energian tai ravintoaineen (ravintoaineiden) määrä on vähäpätöinen, kyseisiä osia koskeva ravintoarvoilmoitus voidaan korvata esimerkiksi maininnalla 'Sisältää vähäisiä määriä ...' lähellä ravintoarvoilmoitusta, jos sellainen on.
5. Ravintoarvoilmoituksen esittämisessä voidaan käyttää graafisia muotoja tai tunnuksia 44 artiklassa tarkoitetun kansallisen järjestelmän mukaisesti, edellyttäen että seuraavat olennaiset vaatimukset täyttyvät:
 - a) tällaiset esitysmuodot eivät saa johtaa kuluttajaa harhaan; ja
 - b) on oltava näyttöä siitä, että keskivertokuluttaja ymmärtää tällaisia esitysmuotoja.
6. Komissio voi vahvistaa sääntöjä, jotka koskevat muita kuin 5 kohdassa tarkoitettuja ravintoarvoilmoituksen esittämisen muita näkökohtia. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

V LUKU

ELINTARVIKKEITA KOSKEVAT VAPAAEHTOISET TIEDOT

35 artikla

Sovellettavat vaatimukset

1. Kun tämän asetuksen kattamat elintarvikkeita koskevat tiedot annetaan vapaaehtoisesti, tietojen on oltava tässä asetuksessa säädettyjen asiaankuuluvien erityisvaatimusten mukaisia.
2. Rajoittamatta merkintöjen soveltamista yhteisön erityislainsäädännön mukaisesti 3 ja 4 kohtaa on sovellettava, kun elintarvikkeen alkuperämaa tai lähtöisyyspaikka ilmoitetaan vapaaehtoisesti tarkoituksena tiedottaa kuluttajille, että elintarvike on peräisin tai tulee Euroopan yhteisöstä tai tietystä maasta tai paikasta.
3. Jos elintarvikkeen alkuperämaa tai lähtöisyyspaikka ei ole sama kuin sen pääainesosilla, kyseisten ainesosien alkuperämaa tai lähtöisyyspaikka on myös ilmoitettava.
4. Kun on kyse muusta lihasta kuin naudanlihasta, alkuperämaa tai lähtöisyyspaikka voidaan ilmoittaa yhtenä paikkana vain silloin, kun eläimet ovat syntyneet ja ne on kasvatettu ja teurastettu samassa maassa tai paikassa. Muissa tapauksissa on annettava tiedot kustakin eri paikasta, jossa eläimet ovat syntyneet ja ne on kasvatettu ja teurastettu.
5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäännöt, jotka koskevat 3 kohdan soveltamista. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
6. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosääntöjä vapaaehtoisesti annettavien tietojen käyttöä koskevista ehdoista ja perusteista. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

36 artikla

Esittäminen

Vapaaehtoisia tietoja ei saa asettaa esille siten, että siitä on haittaa pakollisia tietoja varten käytettävissä olevalle tilalle.

VI LUKU

KANSALLISET SÄÄNNÖKSET

37 artikla

Periaate

Jäsenvaltiot voivat antaa säännöksiä elintarvikkeita koskevien tietojen alalla ainoastaan, jos siitä säädetään tässä asetuksessa.

38 artikla

Pakollisia lisätietoja koskevat kansalliset säännökset

1. Edellä 9 artiklan 1 kohdassa ja 10 artiklassa tarkoitettujen pakollisten tietojen lisäksi jäsenvaltiot voivat 42 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti vaatia pakollisia lisätietoja tietyntyyppisistä elintarvikkeista tai elintarvikkeiden ryhmistä seuraavilla perusteilla:
 - a) kansanterveyden suojeleminen;
 - b) kuluttajansuoja;
 - c) petostentorjunta;
 - d) teollisoikeuksien ja kaupallisten oikeuksien suojeleminen, alkuperänimitysten ja alkuperämerkintöjen suojeleminen sekä vilpillisen kilpailun estäminen.
2. Jäsenvaltiot voivat edellä olevan 1 kohdan nojalla ottaa käyttöön toimenpiteitä, jotka koskevat elintarvikkeiden alkuperämaan tai lähtöisyyspaikan pakollista ilmoittamista, ainoastaan silloin, kun elintarvikkeen tiettyjen ominaisuuksien ja sen alkuperän tai lähtöisyyden välillä on todistettu yhteys. Jäsenvaltioiden on esitettävä todisteet siitä, että valtaosa kuluttajista pitää tämän tiedon antamista erittäin arvokkaana.

39 artikla

Maito ja maitotuotteet

Jäsenvaltiot voivat säätää 9 artiklan 1 kohdasta ja 10 artiklan 2 kohdasta poikkeavia toimenpiteitä uudelleen käytettäväksi tarkoitetuissa lasipulloissa kaupan pidettävän maidon ja maitotuotteiden osalta.

Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kyseisiä toimenpiteitä koskevat säädökset kirjallisina.

40 artikla
Alkoholijuomat

Jäsenvaltiot voivat, odottaessa 20 artiklan e kohdassa tarkoitettujen yhteisön säännösten antamista, pitää voimassa kansalliset säännöt ainesosien luetteloinimisesta, kun on kyse juomista, jotka sisältävät enemmän kuin 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia.

41 artikla
Pakkaamattomia elintarvikkeita koskevat kansalliset toimenpiteet

1. Kun elintarviketta myydään lopulliselle kuluttajalle tai suurtalouksille pakkaamattomana tai kun elintarvike pakataan itse myyntipaikalla ostajan pyynnöstä taikka pakataan valmiiksi välitöntä myyntiä varten, jäsenvaltiot voivat antaa tarkempia sääntöjä siitä, kuinka 9 artiklassa ja 10 artiklassa tarkoitettut tiedot on esitettävä.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää olla vaatimatta joidenkin 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamista, lukuun ottamatta 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tietoja, edellyttäen että kuluttaja tai suurtalous saa silti riittävät tiedot.
3. Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava komissiolle 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä koskevat säädökset kirjallisina.

42 artikla
Ilmoitusmenettely

1. Kun tähän artiklaan viitataan, jäsenvaltioiden, jotka katsovat tarpeelliseksi antaa uutta lainsäädäntöä elintarvikkeita koskevista tiedoista, on ilmoitettava ennakkoon komissiolle ja muille jäsenvaltioille suunnitelluista toimenpiteistä ja perusteltava ne.
2. Komissio kuulee asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohdassa perustettua elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevää pysyvää komiteaa, jos se katsoo, että kuulemisesta on hyötyä, tai jos jokin jäsenvaltio sitä pyytää.
3. Kyseinen jäsenvaltio saa toteuttaa suunnitellut toimenpiteet aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua 1 kohdassa tarkoitettusta ilmoituksesta sillä edellytyksellä, että se ei ole saanut kielteistä lausuntoa komissiolta.
4. Jos komission lausunto on kielteinen, sen on aloitettava 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely ennen kyseisen kolmen kuukauden määräajan päättymistä sen määrittämiseksi, voidaanko suunnitellut toimenpiteet panna täytäntöön. Komissio voi vaatia suunniteltuihin toimenpiteisiin tiettyjä muutoksia. Kyseinen jäsenvaltio voi ryhtyä suunniteltuihin toimenpiteisiin vasta sen jälkeen, kun komissio on tehnyt lopullisen päätöksensä.

5. Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/34/EY³⁰ ei sovelleta toimenpiteisiin, jotka kuuluvat 1–4 kohdassa tarkoitettun ilmoitusmenettelyn piiriin.

43 artikla
Yksityiskohtaiset säännöt

Komissio voi antaa yksityiskohtaisia sääntöjä tämän luvun soveltamisesta. Tällaisista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

VII LUKU

KANSALLISTEN JÄRJESTELMIEN LAATIMINEN

44 artikla
Kansalliset järjestelmät

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä, suositella tai muutoin vahvistaa kansallisia järjestelmiä, jotka koostuvat yksinomaan ei-sitovista säännöistä, kuten suosituksista, ohjeista, normeista tai muista ei-sitovista säännöistä, jäljempänä 'kansalliset järjestelmät', joiden tarkoituksena on varmistaa seuraavien säännösten soveltaminen ja jotka ovat niissä esitettyjen olennaisten vaatimusten mukaisia:
 - a) ravintoarvoilmoituksen muita ilmaisumuotoja koskeva 33 artiklan 2 kohta;
 - b) ravintoarvoilmoituksen esittämistä koskeva 34 artiklan 5 kohta.
2. Komissio voi päättää, että 1 kohdassa lueteltujen säännösten lisäksi elintarvikkeita koskevista tiedoista annetun lainsäädännön muita säännöksiä pannaan täytäntöön kansallisilla järjestelmillä, ja päättää asiaankuuluvista olennaisista vaatimuksista. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
3. Jäsenvaltiot voivat kehittää kansallisia järjestelmiä omasta aloitteestaan tai sidosryhmien pyynnöstä tämän asetuksen II ja III luvussa säädettyjä yleisiä periaatteita ja vaatimuksia noudattaen, sekä
 - a) vankan kuluttajatutkimuksen tuloksena; ja
 - b) sen jälkeen, kun on järjestetty mittava kuulemismenettely laajan sidosryhmäjoukon keskuudessa parhaiden käytänteiden hyödyntämiseksi.

³⁰ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

4. Kansallisiin järjestelmiin on sisällytettävä soveltuvat mekanismit, joiden avulla kuluttajat voivat tunnistaa kansallisten järjestelmien mukaisesti merkityt elintarvikkeet, järjestelmän noudattamisen astetta voidaan seurata ja sen vaikutuksia voidaan arvioida.
5. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot 1 kohdassa tarkoitetuista kansallisista järjestelmistä, mukaan luettuna tunniste kyseisen kansallisen järjestelmän mukaisesti merkityjä elintarvikkeita varten. Komissio asettaa kyseiset yksityiskohtaiset tiedot yleisön saataville erityisesti tätä varten perustetun internetsivun kautta.
6. Komissio organisoii tietojenvaihdon jäsenvaltioiden välillä ja komission kanssa asioissa, jotka liittyvät kansallisten järjestelmien hyväksymiseen ja täytäntöönpanoon, ja kannustaa tällaista tietojenvaihtoa. Se kannustaa sidosryhmiä osallistumaan tällaiseen tietojenvaihtoon erityisesti elintarvikeketjua sekä eläinten ja kasvien terveyttä käsittelevän neuvoo-antavan ryhmän perustamisesta 6 päivänä elokuuta 2004 tehdyllä komission päätöksellä 2004/613/EY³¹ perustetun elintarvikeketjua sekä eläinten ja kasvien terveyttä käsittelevän neuvoo-antavan ryhmän kautta.
7. Komissio voi jäsenvaltioita kuultuaan antaa ohjeita, jotka koskevat tämän artiklan soveltamista.

45 artikla

Vaatimustenmukaisuusolettama

1. Kansallisen järjestelmän mukaisesti annettujen elintarvikkeita koskevien tietojen oletetaan olevan 44 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen olennaisten vaatimusten mukaisia.
2. Kansallisten järjestelmien soveltaminen ei saa aiheuttaa esteitä tuotteiden vapaalle liikkuvuudelle.

46 artikla

Yhteisön toimenpiteet

1. Jos komissio katsoo, ettei kansallinen järjestelmä ole tämän asetuksen säännösten mukainen, se voi asiasta 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle ilmoitettuaan tehdä päätöksen, jossa se kehottaa jäsenvaltiota kumoamaan kyseisen kansallisen järjestelmän tai muuttamaan sitä.
2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat 44 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

³¹ EUVL L 275, 25.8.2004, s. 17.

47 artikla
Täytäntöönpanosäännöt

Komissio voi antaa yksityiskohtaisia sääntöjä tämän luvun soveltamisesta. Tällaisista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

VIII LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO-, MUUTOS- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

48 artikla
Tekniset mukautukset

Komissio voi muuttaa liitteitä, jollei 10 artiklan 2 kohdassa ja 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista liitteiden II ja III muutoksia koskevista säännöksistä muuta johdu. Näistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

49 artikla
Komitea

1. Komissiota avustaa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

50 artikla
Asetuksen (EY) N:o 1924/2006 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1924/2006 7 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta seuraavasti:

”Ravitsemus- ja/tai terveystieteen esittämiseen liittyvää, [Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o ... IV luvun 3 jakson]* mukaista tiedonantovelvollisuutta siihen liittyvine menettelyineen sovelletaan tarvittavin muutoksin, lukuun ottamatta yleisluonteista mainontaa.

Jos ravitsemus- tai terveystäite koskee ainetta, jota ei ole mainittu ravintoarvomerkinässä, sen määrä on myös ilmoitettava samassa kentässä ravintosisältöä koskevien tietojen kanssa [asetuksen (EY) N:o ...] 30–32 artiklan mukaisesti.

* EUVL L ..., pp/kk/vvvv, s.”.

51 artikla ***Asetuksen (EY) N:o 1925/2006 muuttaminen***

1. Korvataan asetuksen (EY) N:o 1925/2006 6 artiklan 6 kohta seuraavasti:
 - ”6. Vitamiinin tai kivennäisaineen lisäämisen elintarvikkeeseen pitää vaikuttaa kyseisen vitamiinin tai kivennäisaineen esiintymiseen elintarvikkeessa vähintään merkitseväenä määränä, jos sellainen on määritetty [asetuksen (EY) N:o ... liitteessä XI olevan A osan 2 kohdan]* mukaisesti. Vähimmäismäärät, myös mahdolliset alhaisemmat määrät, poikkeuksena edellä mainituista merkitsevistä määristä, hyväksytään tiettyjen elintarvikkeiden tai elintarvikeryhmien osalta 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

* EUVL L ..., pp/kk/vvvv, s.”.

2. Korvataan asetuksen (EY) N:o 1925/2006 7 artiklan 3 kohta seuraavasti:
 - ”3. Ravintoarvoja koskevat merkinnät ovat pakollisia tuotteissa, joihin on lisätty vitamiineja ja kivennäisaineita ja jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan. Tietoja, jotka on mainittava, ovat [asetuksen (EY) N:o ...] 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sekä elintarvikkeen sisältämien, siihen lisättyjen vitamiinien ja kivennäisaineiden kokonaismäärät.”.

52 artikla ***Kumoaminen***

1. Kumotaan direktiivit 2000/13/EY, 87/250/EY, 94/54/EY, 1999/10/EY, 2002/67/EY ja 2004/77/EY ja asetus (EY) N:o 608/2004 tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen.
2. Kumotaan direktiivi 90/496/ETY [5 vuotta tämän asetuksen voimaantulopäivästä] alkaen.
3. Viittauksia kumottuihin säädöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

53 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 14 artiklan 1 kohtaa sovelletaan [*kuukauden ensimmäinen päivä 3 vuotta asetuksen voimaantulon jälkeen*] alkaen.

Asetuksen 29–34 artiklaa sovelletaan [*kuukauden ensimmäinen päivä 3 vuotta asetuksen voimaantulon jälkeen*] alkaen, lukuun ottamatta elintarvikkeita, jotka sellaiset elintarvikealan toimijat ovat merkinneet, joilla voimaantulopäivänä on palveluksessa vähemmän kuin 10 työntekijää ja joiden vuosiliikevaihto ja/tai taseen loppusumma on enintään 2 miljoonaa euroa, jolloin niitä sovelletaan [*kuukauden ensimmäinen päivä 5 vuotta asetuksen voimaantulon jälkeen*] alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

ERITYISET MÄÄRITELMÄT 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut

1. 'ravintoarvoilmoituksella' tai 'ravintoarvomerkinällä' tarkoitetaan tietoa, jossa on
 - a) energiasisältö; tai
 - b) energiasisältö ja yksi tai useampi seuraavista ravintoaineista:
 - rasva,
 - hiilihydraatti,
 - ravintokuitu,
 - proteiini,
 - suola,
 - vitamiinit ja kivennäisaineet, jotka on lueteltu liitteessä XI olevan A osan 1 kohdassa ja joita esiintyy liitteessä XI olevan A osan 2 kohdassa määriteltyjä merkitseviä määriä.
2. 'rasvalla' tarkoitetaan lipidejä, myös fosfolipidejä;
3. 'tyydyttyneillä' tarkoitetaan rasvahappoja, joissa ei ole kaksoissidoksia;
4. 'transrasvalla' tarkoitetaan rasvahappoja, joissa on vähintään yksi konjugoitumaton (vähintään yhden metyleeniryhmän erottama) hiili-hiili-kaksoissidos trans-asemassa;
5. 'monotyydyttymättömillä' tarkoitetaan rasvahappoja, joissa on yksi cis-kaksoissidos;
6. 'polytyydyttymättömillä' tarkoitetaan rasvahappoja, joissa on cis, cis-metyleenin erottamia kaksoissidoksia;
7. 'hiilihydraatilla' tarkoitetaan hiilihydraattia, joka metaboloituu ihmisessä, myös polyoleja;
8. 'sokereilla' tarkoitetaan elintarvikkeissa olevia monosakkarideja ja disakkarideja, mutta ei polyoleja;
9. 'polyoleilla' tarkoitetaan alkoholeja, joissa on enemmän kuin kaksi hydroksyyli ryhmää;
10. 'proteiinilla' tarkoitetaan proteiinisältöä, joka on laskettu käyttämällä kaavaa:
proteiini = Kjeldahl-kokonaistyyppi \times 6,25;

11. 'suolalla' tarkoitetaan suolapitoisuutta, joka on laskettu käyttämällä kaavaa: suola = natrium x 2,5;
12. 'keskiarvolla' tarkoitetaan arvoa, joka parhaiten esittää sitä ravintoaineen määrää, jonka kyseinen elintarvike sisältää, ja joka kuvaa poikkeamia, jotka johtuvat vuodenaikojen vaihtelusta, kulutusmalleista ja muista tekijöistä, jotka voivat aiheuttaa vaihteluja todellisessa arvossa;
13. 'pääasiallisella nähtävissä olevalla kentällä' tarkoitetaan kenttää, joka on todennäköisimmin esillä tai nähtävissä tavanomaisissa tai vakiintuneissa myynti- tai käyttöolosuhteissa.

LIITE II

ALLERGIOITA TAI INTOLERANSSEJA AIHEUTTAVAT AINESOSAT

1. Gluteenia sisältävät viljat (eli vehnä, ruis, ohra, kaura, speltti, kamut-vilja tai niiden hybridikannat) ja viljatuotteet lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) vehnäpohjaiset glukoosisiirapit, dekstroosi mukaan luettuna³²;
 - b) vehnäpohjaiset maltodekstriinit¹;
 - c) ohrapohjaiset glukoosisiirapit;
 - d) viljat, joita käytetään maatalousperäisten tisleiden tai etyylialkoholin valmistukseen tislattuja alkoholijuomia ja yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältäviä muita juomia varten
2. Äyriäiset ja äyriäistuotteet
3. Munat ja munatuotteet
4. Kalat ja kalatuotteet lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) vitamiini- ja karotenoidivalmisteiden kantaja-aineena käytettävä kalaliivate;
 - b) oluen ja viinin valmistuksessa kirkastamiseen käytettävä kalaliivate tai kalaliima
5. Maapähkinät ja maapähkinätuotteet
6. Soijapavut ja soijapaputuotteet lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) täysin jalostettu soijaöljy ja -rasva¹;
 - b) soijasta peräisin olevat luonnon tokoferolien sekoitus (E306), luonnon D-alfatokoferoli, luonnon D-alfatokoferoliasetaatti ja luonnon D-alfatokoferolisukkinaatti;
 - c) soijasta peräisin olevien kasviöljyjen kasvisterolit ja kasvisteroliesterit;
 - d) soijasta peräisin olevista kasvisteroleista valmistetut kasvistanoliesterit
7. Maito ja maitotuotteet (laktoosi mukaan lukien) lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) hera, jota käytetään maatalousperäisten tisleiden tai etyylialkoholin valmistukseen tislattuja alkoholijuomia ja yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältäviä muita juomia varten;
 - b) laktitoli

³² Ja niistä saadut tuotteet, mikäli niiden valmistamiseen tarvittava käsittely ei lisää Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen alkuperäiselle tuotteelle arvioimaa allergisoivuutta.

8. Pähkinät eli mantelit (*Amygdalus communis L.*), hasselpähkinät (*Corylus avellana*), saksanpähkinät (*Juglans regia*), cashewpähkinät (*Anacardium occidentale*), pekaanipähkinät (*Carya illinoensis (Wangenh.) K. Koch*), parapähkinät (*Bertholletia excelsa*), pistaasipähkinät (*Pistacia vera*), australianpähkinät (*Macadamia ternifolia*), ja pähkinätuotteet lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) pähkinät, joita käytetään maatalousperäisten tisleiden tai etyylialkoholin valmistukseen tislattuja alkoholijuomia ja yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältäviä muita juomia varten
9. Selleri ja sellerituotteet
10. Sinappi ja sinappituotteet
11. Seesaminsiemenet ja seesaminsientuotteet
12. Rikkidioksidi ja sulfiitit, joiden pitoisuudet ovat yli 10 mg/kg tai 10 mg/litra SO₂:na ilmaistuna
13. Lupiinit ja lupiinituotteet
14. Nilviäiset ja nilviäistuotteet.

LIITE III

ELINTARVIKKEET, JOIDEN MERKINNÖISSÄ ON OLTAVA YKSI TAI USEAMPI LISÄTIETO

ELINTARVIKKEIDEN TYYPPI TAI RYHMÄ	TIEDOT
1. TIETTYIHIN KAASUIHIN PAKATUT ELINTARVIKKEET	
1.1 Elintarvikkeet, joiden säilyvyyttä on pidennetty neuvoston direktiivin 89/107/ETY ³³ mukaisesti sallituilla pakkauskaasuilla	”Pakattu suojakaasuun”
2. MAKEUTUSAINEITA SISÄLTÄVÄT ELINTARVIKKEET	
2.1 Elintarvikkeet, jotka sisältävät yhtä tai useampaa direktiivin 89/107/ETY mukaisesti sallittua makeutusainetta	”sisältää makeutusainetta/-aineita” elintarvikkeen nimen lisäksi on oltava tämä maininta.
2.2 Elintarvikkeet, jotka sisältävät sekä lisättyä sokeria tai lisättyjä sokereita että yhtä tai useampaa direktiivin 89/107/ETY mukaisesti sallittua makeutusainetta	”sisältää sokeria/sokereita ja makeutusainetta/-aineita” elintarvikkeen nimen lisäksi on oltava tämä maininta.
2.3 Elintarvikkeet, jotka sisältävät direktiivin 89/107/ETY mukaisesti sallittua aspartaamia	”sisältää fenyylialaniinin lähteen”
2.4 Elintarvikkeet, joihin on lisätty yli 10 prosenttia direktiivin 89/107/ETY mukaisesti sallittuja polyoleja	”liiallisella käytöllä voi olla laksatiivisia vaikutuksia”
3. GLYSYRRITSIINIhapPOA TAI SEN AMMONIUMSUOLAA SISÄLTÄVÄT ELINTARVIKKEET	
3.1 Makeiset tai juomat, jotka sisältävät glysyrritsiinihappoa tai sen ammoniumsuolaa, koska niihin on lisätty tätä(näitä) ainetta(aineita) sellaisenaan tai lakritsikasvia Glycyrrhiza glabra siten, että aineiden pitoisuus on 100 mg/kg tai 10 mg/l tai suurempi.	Sanat ”sisältää lakritsia” on lisättävä välittömästi ainesosaluettelon jälkeen, paitsi jos sana ”lakritsi” mainitaan jo ainesosaluettelossa tai se sisältyy tuotteen nimeen. Jos tuotteessa ei ole ainesosaluettelo, elintarvikkeen nimen lisäksi on oltava tämä maininta.
3.2 Makeiset, jotka sisältävät glysyrritsiinihappoa tai sen ammoniumsuolaa, koska niihin on lisätty tätä(näitä) ainetta(aineita) sellaisenaan tai lakritsikasvia Glycyrrhiza glabra siten, että aineiden pitoisuus on 4 g/kg tai suurempi.	Seuraava teksti on lisättävä välittömästi ainesosaluettelon jälkeen: ”sisältää lakritsia – kohonneesta verenpaineesta kärsivien henkilöiden on vältettävä tuotteen liiallista nauttimista”. Jos tuotteessa ei ole ainesosaluettelo, elintarvikkeen nimen lisäksi on oltava tämä maininta.

³³ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 27.

<p>3.3 Juomat, jotka sisältävät glysyrritsiinihappoa tai sen ammoniumsuolaa, koska niihin on lisätty tätä(näitä) ainetta(aineita) sellaisenaan tai lakritsikasvia Glycyrrhiza glabra siten, että niiden pitoisuus on 50 mg/l tai suurempi, tai 300 mg/l tai suurempi, kun on kyse juomista, jotka sisältävät yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia³⁴.</p>	<p>Seuraava teksti on lisättävä välittömästi ainesosaluettelon jälkeen: ”sisältää lakritsia – kohonneesta verenpaineesta kärsivien henkilöiden on vältettävä tuotteen liiallista nauttimista”. Jos tuotteessa ei ole ainesosaluettelo, elintarvikkeen nimen lisäksi on oltava tämä maininta.</p>
<p>4. JUOMAT, JOIDEN KOFEIINIPITOISUUS ON KORKEA</p>	
<p>4.1 Juomat lukuun ottamatta kahvi- tai teepohjaisia tai kahvi- tai teeuutteesta valmistettuja juomia, joiden elintarvikkeenimeen sisältyy sana ”kahvi” tai ”tee” ja jotka</p> <ul style="list-style-type: none"> – on tarkoitettu nautittavaksi sellaisenaan ja jotka sisältävät mistä tahansa lähteestä peräisin olevaa kofeiinia yli 150 mg/l, tai – ovat tiivistettyjä tai kuivattuja ja sisältävät ennastettuina mistä tahansa lähteestä peräisin olevaa kofeiinia yli 150 mg/l 	<p>”Korkea kofeiinipitoisuus” samaan nähtävissä olevaan kenttään kuin juoman nimi, ja tämän maininnan jälkeen on merkittävä sulkeisiin ja tämän asetuksen 14 artiklan 5 kohdassa säädetyin ehdoin juoman kofeiinipitoisuus milligrammoina 100:aa millilitraa kohti.</p>

³⁴ Määrä koskee tuotteita, jotka on tarkoitettu sellaisenaan nautittavaksi tai valmistettu valmistajan ohjeiden mukaisesti.

5. ELINTARVIKKEET, JOIHIN ON LISÄTTY FYTOSTEROLEITA, FYTOSTEROLIESTEREITÄ, FYTOSTANOLEITA TAI FYTOSTANOLIESTEREITÄ	
5.1 Elintarvikkeet tai elintarvikkeiden ainesosat, joihin on lisätty fytoesteroleita, fytoesteroliestereitä, fytoestanoletaita tai fytoestanoliestereitä	<p>(1) ”lisätty kasvisteroleita” tai ”lisätty kasvistanoleita” samassa nähtävissä olevassa kentässä elintarvikkeen nimen kanssa;</p> <p>(2) lisättyjen fytoesterolien, fytoesteroliesterien, fytoestanolien tai fytoestanoliesterien määrä (vapaiden kasvisterolien/kavistanolien määrä prosentteina tai grammoina 100 grammassa tai 100 millilitrassa elintarviketta) on ilmoitettava ainesosaluettelossa;</p> <p>(3) maininta, jonka mukaan elintarvike on tarkoitettu yksinomaan ihmisille, jotka haluavat alentaa verensä kolesterolitasoa;</p> <p>(4) maininta, jonka mukaan kolesterolitasoa alentavaa lääkitystä käyttävien potilaiden olisi käytettävä tuotetta vain lääkärin valvonnassa;</p> <p>(5) näkyvä maininta siitä, ettei elintarvike välttämättä ravitsemuksellisesti sovellu raskaana oleville ja imettäville naisille tai alle viisivuotiaille lapsille;</p> <p>(6) suositus elintarvikkeen käyttämiseksi osana tasapainoista ja monipuolista ruokavaliota, jonka yhteydessä nautitaan säännöllisesti hedelmiä ja vihanneksia karotenoiditason ylläpitämiseksi;</p> <p>(7) samassa nähtävissä olevassa kentässä kuin 3 kohdan mukainen maininta on ilmoitettava, ettei lisättyjä kasvisteroleita tai kasvistanoleita pitäisi nauttia enemmän kuin 3 grammaa päivässä;</p> <p>(8) kyseisen elintarvikkeen tai elintarvikeaineesosan annoksen määritelmä (mieluiten grammoina tai millilitroina) sekä kunkin annoksen sisältämä kasvisteroli- tai kasvistanolimäärä.</p>

LIITE IV

ELINTARVIKKEET, JOTKA ON VAPAUTETTU PAKOLLISTA RAVINTOARVOILMOITUSTA KOSKEVASTA VAATIMUKSESTA

- jalostamattomat tuotteet, jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta tai ainesosien ryhmästä;
- jalostetut tuotteet, jotka on jalostettu ainoastaan savustamalla tai kypsyttämällä ja jotka koostuvat yhdestä ainoasta ainesosasta tai ainesosien ryhmästä;
- juomavedet, myös sellaiset, joihin ei ole lisätty muita ainesosia kuin hiilidioksidia ja/tai aromeja;
- yrtti, mauste tai niiden sekoitukset;
- suola ja ruokasuolavalmisteet;
- kahviuutteista ja sikuriuutteista 22 päivänä helmikuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/4/EY³⁵ soveltamisalaan kuuluvat tuotteet, kokonaiset tai jauhetut kahvipavut sekä kokonaiset tai jauhetut kofeiinittomat kahvipavut;
- yrttiuutejuoma, tee, kofeiiniton tee, pikatee tai liukoinen tee tai teeuute, kofeiiniton pikatee tai liukoinen tee tai teeuute, jotka eivät sisällä lisättyjä ainesosia;
- käymisen avulla valmistetut etiket ja etikankorvikkeet, myös sellaiset, joihin ei ole lisätty muita ainesosia kuin aromeja;
- aromit;
- elintarvikelisiäaineet;
- valmistuksen apuaineet;
- elintarvike-entsyymit;
- liivate;
- hillon hyytelöimiseen käytettävät aineet (muut kuin lisäaineet);
- hiiva;
- sellaisiin pakkauksiin tai astioihin pakatut elintarvikkeet, joissa suurimman pinnan ala on pienempi kuin 25 cm²;
- elintarvikkeet, joita yksityishenkilöt myyvät tilapäisen toiminnan yhteydessä eikä osana yritystoimintaa, mikä edellyttäisi tiettyä toiminnan jatkuvuutta ja tietynasteista organisaatiota;

³⁵ EYVL L 66, 13.3.1999, s. 26.

- elintarvikkeet, joita pieniä tuotemääriä tuottava valmistaja toimittaa suoraan lopulliselle kuluttajalle tai paikallisille vähittäisliikkeille, jotka toimittavat tuotteet suoraan lopulliselle kuluttajalle;
- elintarvikkeet, jotka on pakattu sellaiseen sisäpakkaukseen, jota ei ole tarkoitettu myytäväksi ilman ulointa pakkausta (ravintoarvotiedot on ilmoitettava uloimmassa pakkauksessa, jolleivät kyseiset elintarvikkeet kuulu tämän liitteen mukaisesti vapautettuihin ryhmiin).

LIITE V

ELINTARVIKKEEN NIMI JA SITÄ TÄYDENTÄVÄT ERITYISET TIEDOT

A OSA – ELINTARVIKKEEN NIMI

1. Siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta pidetään kaupan, on sallittua käyttää sitä elintarvikenimeä, jolla tuotetta laillisesti valmistetaan ja pidetään kaupan tuottajajäsenvaltiossa.

Elintarvikkeen nimeä on kuitenkin täydennettävä sen yhteydessä olevilla muilla kuvailevilla tiedoilla, jos se on tämän asetuksen muiden säännösten ja erityisesti sen 9 artiklan säännösten soveltamisen vuoksi tarpeen elintarvikkeen todellisen luonteen tuntemisen mahdollistamiseksi sen jäsenvaltion kuluttajalle, jossa tuotetta pidetään kaupan, ja jotta kyseinen elintarvike voidaan erottaa muista elintarvikkeista, joihin se voitaisiin sekoittaa.

2. Poikkeustapauksissa tuottajajäsenvaltion elintarvikenimeä ei saa käyttää siinä jäsenvaltiossa, jossa elintarviketta pidetään kaupan, jos tuottajajäsenvaltion nimityksen tarkoittama elintarvike eroaa koostumukseltaan ja valmistustavaltaan niin paljon tällä nimellä tunnetusta elintarvikkeesta, etteivät 1 kohdan säännökset ole riittäviä ostajalle annettavan oikean tiedon varmistamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta pidetään kaupan.
3. Elintarvikkeen nimeä ei saa korvata teollis- ja tekijänoikeuslainsäädännön mukaisesti suojatulla nimellä, kaupallisella merkillä tai kuvitteellisella nimellä.

B OSA – ELINTARVIKKEEN NIMEÄ TÄYDENTÄVÄT PAKOLLISET TIEDOT

1. Elintarvikkeen nimen on sisällettävä tai siihen on oltava liitettyinä tarkat tiedot elintarvikkeen ominaisuuksista, kuten fysikaalisesta olomuodosta tai suoritetuista erityiskäsittelyistä (esimerkiksi jauhettu, kylmäkuivattu, pakastettu, säilötty, savustettu), jos tällaisen tiedon poisjättäminen saattaisi johtaa ostajaa harhaan.
2. Ionisoivalla säteilyllä käsiteltyihin elintarvikkeisiin on liitettävä jokin seuraavista merkinnöistä:

”säteilytetty” tai ”käsitelty ionisoivalla säteilyllä”.

C OSA – 'JAUHELIIHA'-NIMITYSTÄ KOSKEVAT ERITYISVAATIMUKSET

1. Päivittäisen keskiarvon perusteella valvottavat koostumusvaatimukset:

	Rasvapitoisuus	Sidekudos: liha–proteiinisuhde
— vähärasvainen jauheliha	≤ 7 %	≤ 12
— naudan jauheliha	≤ 20 %	≤ 15
— sianlihaa sisältävä jauheliha	≤ 30 %	≤ 18
— muiden eläinlajien jauheliha	≤ 25 %	≤ 15

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan V jakson IV luvussa säädetään, pakkausmerkinnässä on lisäksi oltava seuraavat maininnat:
- ”rasvapitoisuus alle...”,
 - ”sidekudos: liha–proteiinisuhde alle...”.
3. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisen jauhelihan, joka ei täytä tässä osassa olevan 1 kohdan mukaisia koostumusvaatimuksia, saattamisen kansallisille markkinoilleen, jos jauheliha varustetaan kansallisella merkinnällä, joka ei ole sekoitettavissa asetuksen (EY) N:o 853/2004 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin merkintöihin.

LIITE VI

AINESOSIEN ILMOITTAMINEN JA MERKITSEMINEN

A OSA – ERITYISET SÄÄNNÖKSET AINESOSIEN ILMOITTAMISESTA PAINON MUKAAN ALENEVASSA JÄRJESTYKSESSÄ

Ainesosien ryhmä	Painon mukaista ilmoittamista koskevat säännökset
1. Lisätty vesi ja haihtuvat ainesosat	Ilmoitetaan niiden valmiissa tuotteessa olevien paino-osuuksien mukaisessa järjestyksessä. Elintarvikkeeseen ainesosana lisätyn veden määrä määritetään vähentämällä valmiin tuotteen kokonaismäärästä muiden käytettyjen ainesosien kokonaismäärä. Veden määrää ei tarvitse ottaa huomioon, jos se ei valmiissa tuotteessa ylitä 5 painoprosenttia.
2. Tiivisteinä tai kuivattuina lisätyt ainesosat, jotka ennastetaan valmistuksen yhteydessä	Voidaan ilmoittaa niiden tiivistämistä tai kuivausta edeltäneen painon mukaisessa järjestyksessä.
3. Tiivisteinä tai kuivattuina lisätyt ainesosat, jotka on tarkoitus ennastaa vettä lisäämällä	Voidaan ilmoittaa niiden ennastetussa tuotteessa olevien osuuksien mukaisessa järjestyksessä, jos ainesosaluetteluun liitetään jokin asiaankuuluva ilmaisu, kuten ”ennastetun tuotteen ainesosat” tai ”käyttövalmiin tuotteen ainesosat”.
4. Sekoituksena elintarvikkeen ainesosana käytetyt hedelmät, vihannekset tai sienet, joista minkään osuus ei ole painona laskettuna muita merkittävämpi ja joita voidaan sekoittaa vaihtelevassa määrin	Voidaan merkitä ainesosaluetteluun yhteisnimikkeellä ”hedelmiä”, ”vihanneksia” tai ”sieniä”, jota seuraa ilmaisu ”vaihtelevina osuuksina”, joita välittömästi seuraa käytettyjen hedelmä-, vihannes- tai sienilajien luettelo. Tässä tapauksessa sekoitus on mainittava ainesosaluettelossa 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti elintarvikkeessa olevien hedelmä-, vihannes- tai sienilajien kokonaispainon perusteella.
5. Mauste- ja yrttisekoitukset, joissa minkään mausteen tai yrtin paino-osuus ei ole selvästi hallitseva	Voidaan ilmoittaa muussakin järjestyksessä, jos ainesosaluetteluun liitetään jokin asiaankuuluva ilmaisu kuten ”vaihtelevassa suhteessa”.
6. Ainesosat, joiden osuus on alle 2 prosenttia valmiista tuotteesta	Voidaan luetella eri järjestyksessä muiden ainesosien jälkeen.

Ainesosien ryhmä	Painon mukaista ilmoittamista koskevat säännökset
7. Ainesosat, jotka ovat samankaltaisia tai keskenään vaihtoehtoisia ja joita voidaan todennäköisesti käyttää elintarvikkeen valmistuksessa muuttamatta elintarvikkeen koostumusta, luonnetta tai oletettua arvoa ja jos niiden osuus on alle 2 prosenttia valmiista tuotteesta	Voidaan merkitä ainesosaluetteloon käyttämällä ilmaisua ”sisältää ... ja/tai ...”, jos lopullinen tuote sisältää ainakin yhtä enintään kahdesta ainesosasta. Tätä määräystä ei sovelleta elintarvikelisiä aineisiin eikä tässä liitteessä olevassa C osassa lueteltuihin ainesosiin.

B OSA – TIETTYJEN AINESOSIEN ILMOITTAMINEN RYHMÄNIMELLÄ YKSILÖLLISEN NIMEN ASEMESTA

Ainesosat, jotka kuuluvat johonkin jäljempänä mainittuun elintarvikkeiden ryhmään ja jotka ovat jonkin toisen elintarvikkeen osa, saadaan ilmoittaa käyttäen ainoastaan kyseistä ryhmänimeä.

Elintarvikeryhmän määritelmä	Kuvaus
1. Puhdistetut öljyt, ei kuitenkaan oliiviöljy	<p>”Öljy”, täydennettynä</p> <ul style="list-style-type: none"> – tarpeen mukaan joko etuliitteellä ”kasvi” tai ”eläin”; taikka – viittauksella öljyn erityiseen kasvi- tai eläinalkuperään. <p>Jos öljy on kovetettu, öljyn nimeen on liitettävä maininta ”kovetettu” paitsi jos tyydyttyneiden ja transrasvojen määrä sisältyy ravintoarvoilmoitukseen.</p>

Elintarvikeryhmän määritelmä	Kuvaus
2. Puhdistetut rasvat	<p>”Rasva” täydennettynä</p> <ul style="list-style-type: none"> – tarpeen mukaan joko etuliitteellä ”kasvi” tai ”eläin”; taikka – viittauksella rasvan erityiseen kasvi- tai eläinalkuperään. <p>Jos rasva on kovetettu, rasvan nimeen on liitettävä maininta ”kovetettu” paitsi jos tyydyttyneiden ja transrasvojen määrä sisältyy ravintoarvoilmoitukseen.</p>
3. Jauhoseokset, kahdesta tai useammasta viljalajista saadut	”Jauho”, täydennettynä luettelolla seokseen käytetyistä viljoista painon mukaan alenevassa järjestyksessä
4. Tärkkelykset ja fysikaalisesti tai entsyymaattisesti muunnetut tärkkelykset	”Tärkkelys”
5. Kaikki kalalajit toisen elintarvikkeen ainesosana, jos elintarvikkeen nimessä tai elintarviketta esille pantaessa ei viitata tiettyyn kalalajiin	”Kala”
6. Kaikki juustolaadut tai niiden seokset toisen elintarvikkeen ainesosana, jos elintarvikkeen nimessä tai elintarviketta esille pantaessa ei viitata tiettyyn juustolaatuun	”Juusto”
7. Kaikki mausteet, joiden osuus elintarvikkeessa on enintään 2 painoprosenttia	”Mauste(et)” tai ”mausteseos”
8. Kaikki yrtit ja yrttien osat, joiden osuus elintarvikkeessa on enintään 2 painoprosenttia	”Yrtti (yrtit)” tai ”yrttiseos”
9. Kaikki purukumin perusmassan valmistuksessa käytetyt ”kumi”-valmisteet	”Perusmassa”
10. Kaikki paistetut, hienonnetut viljavalmisteet	”Korppujauho”

Elintarvikeryhmän määritelmä	Kuvaus												
11. Kaikki sakkaroosiryhmät	”Sokeri”												
12. Vedetön dekstroosi ja dekstroosimonohydraatti	”Dekstroosi”												
13. Glukoosisiirappi ja kuivattu glukoosisiirappi	”Glukoosisiirappi”												
14. Kaikki maitoproteiinit (kaseiinit, kaseinaatit ja heraproteiinit) ja niiden sekoitukset	”Maitoproteiinit”												
15. Puristettu, expeller tai puhdistettu kaakaovoi	”Kaakaovoi”												
16. Kaikki viinityypit sellaisena kuin ne määritellään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1493/1999	”Viini”												
<p>17. Nisäkäs- ja lintulajien luustolihakset³⁶, jotka on tunnustettu ihmisravinnoksi soveltuviksi, sekä niihin luonnostaan sisältyvät tai liittyvät kudokset, joissa rasvan ja sidekudosten kokonaispitoisuudet eivät saa ylittää jäljempänä esitettyjä arvoja silloin kun liha on jonkin toisen elintarvikkeen ainesosa. Tämän määritelmän ulkopuolelle jäävät ne tuotteet, jotka kuuluvat ”mekaanisesti erotetulle lihalle” vahvistetun määritelmän piiriin.</p> <p>Rasvan ja sidekudosten enimmäismäärät ainesosille, joista käytetään nimitystä ”... liha”</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th><i>Laji</i></th> <th><i>Rasvaa (%)</i></th> <th><i>Sidekudoksia³⁸ (%)</i></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Nisäkkäät (kaniineja ja sikoja lukuun ottamatta) ja lajisekoitukset, joissa nisäkkäiden osuus on vallitseva</td> <td>25</td> <td>25</td> </tr> <tr> <td>Siat</td> <td>30</td> <td>25</td> </tr> <tr> <td>Linnut ja kaniinit</td> <td>15</td> <td>10</td> </tr> </tbody> </table>	<i>Laji</i>	<i>Rasvaa (%)</i>	<i>Sidekudoksia³⁸ (%)</i>	Nisäkkäät (kaniineja ja sikoja lukuun ottamatta) ja lajisekoitukset, joissa nisäkkäiden osuus on vallitseva	25	25	Siat	30	25	Linnut ja kaniinit	15	10	<p>”... liha” sekä eläinlaji (eläinlajit)³⁷, josta (joista) liha on peräisin</p>
<i>Laji</i>	<i>Rasvaa (%)</i>	<i>Sidekudoksia³⁸ (%)</i>											
Nisäkkäät (kaniineja ja sikoja lukuun ottamatta) ja lajisekoitukset, joissa nisäkkäiden osuus on vallitseva	25	25											
Siat	30	25											
Linnut ja kaniinit	15	10											

³⁶ Pallea ja puremalihakset kuuluvat luustolihaksiin, kun taas sydän, kieli, pään lihakset (muut kuin puremalihakset), etupolven, kinnernivelen ja hännän lihakset eivät sisälly niihin.

³⁷ Englanninkielisissä merkinnöissä tämä nimitys voidaan korvata kyseisestä eläinlajista käytetyllä ainesosan yleisnimityksellä.

³⁸ Sidekudosten pitoisuus lasketaan vertaamalla kollageenipitoisuutta lihaproteiinipitoisuuteen. Kollageenipitoisuus tarkoittaa hydroksipropiiniipitoisuutta kerrottuna kahdeksalla.

Elintarvikeryhmän määritelmä	Kuvaus
<p>Kun nämä rasvan ja/tai sidekudosten enimmäismäärät ylittyvät ja kun kaikki muut ”lihan” määritelmän edellytykset täyttyvät, lihapitoisuutta on tarkistettava vastaavasti alaspäin ja ainesosaluettelossa on nimityksen ”... liha” lisäksi mainittava rasvan ja/tai sidekudosten esiintyminen.</p>	
<p>18. Kaikki tuotteet, jotka kuuluvat ”mekaanisesti erotetulle lihalle” vahvistetun määritelmän piiriin.</p>	<p>”mekaanisesti erotettu liha” sekä eläinlaji (eläinlajit)⁽³⁾, josta (joista) liha on peräisin</p>

C OSA – TIETTYJEN AINESOSIEN ILMOITTAMINEN RYHMÄNIMELLÄ JA SIIHEN LIITETYLLÄ YKSILÖLLISELLÄ NIMELLÄ TAI EY-NUMEROLLA

Muut kuin 21 artiklan b alakohdassa eriteltyt elintarvikelisäaineet ja -entsyymit, jotka kuuluvat johonkin tässä osassa mainittuun ryhmään, on ilmoitettava kyseisellä ryhmänimellä ja siihen liitetyllä yksilöllisellä nimellä tai tarvittaessa EY-numerolla. Jos ainesosa kuuluu useampaan ryhmään, on ilmoitettava se ryhmä, joka vastaa ainesosan ensisijaista tehtävää kyseisen elintarvikkeen osalta. Nimitystä ”muunnettu tärkkelys” on kuitenkin aina täydennettävä viittauksella sen erityiseen kasviaalkuperään, jos tämä ainesosa voi sisältää gluteenia.

Hapot
Happamuuden säätöaineet
Paakkuuntumisen
estoaineet
Vaahdonestoaineet
Hapettumisen estoaineet
Homogenisointiaineet
Elintarvikevärit
Emulgointiaineet
Emulgointisuolat³⁹

Kiinteyttämisaineet
Arominvahventeet
Jauhonparannusaineet
Hyytelöimisaineet
Pintakäsittelyaineet
Kosteudenpidätysaineet
Muunnetut tärkkelykset⁴⁰

Säilöntäaineet
Kantajakaasut
Nostatusaineet
Stabilointiaineet
Makeutusaineet
Sakeuttamisaineet

³⁹ Vain sulatejuustoihin ja -juustovalmisteisiin.

⁴⁰ Yksilöllisen nimen tai EY-numeron ilmoittaminen ei ole pakollista.

D OSA – AROMIEN MERKITSEMINEN AINESOSALUETTELOON

1. Aromit on merkittävä joko sanalla ”aromi(t)” tai aromin tarkemmalla nimellä tai sen kuvauksella.
2. Elintarvikkeen tuotannossa tai valmistuksessa aromina käytetty kiniini ja/tai kofeiini on merkittävä ainesosaluetteloon omalla nimellään välittömästi sanan ”aromi(t)” jälkeen.
3. Sanaa ”luontainen” tai muuta asiallisesti samaa tarkoittavaa sanaa voidaan käyttää ainoastaan aromeista, joissa aromiaine sisältää yksinomaan niitä aromiaineita, jotka määritellään direktiivin 88/388/ETY 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa ja/tai niitä aromivalmisteita, jotka määritellään kyseisen direktiivin 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa.
4. Jos aromin nimi sisältää viittauksen kasvi- tai eläintuotteeseen tai näistä olevaan alkuperään, sanaa ”luontainen” tai muuta asiallisesti samaa tarkoittavaa sanaa ei voida käyttää, ellei aromiainesta ole erotettu soveltuvin fysikaalisin menetelmin, entsymaattisin tai mikrobiologisin menetelmin tai perinteisin ruoanvalmistusmenetelmin yksinomaan tai lähes yksinomaan siitä elintarvikkeesta tai aromilähteestä, johon viitataan.

E OSA – KOOSTETTUIJEN AINESOSIEN ILMOITTAMINEN

1. Koostettu ainesosa saadaan ilmoittaa lakisääteisellä tai käyttöön vakiintuneella nimityksellään kokonaispainon edellyttämällä paikalla ainesosaluettelossa siten, että ainesosaa välittömästi seuraa luettelo sen ainesosista.
2. Koostettujen ainesosien ainesosaluettelo ei ole pakollinen:
 - a) jos koostetun ainesosan koostumus on määritelty voimassa olevassa yhteisön lainsäädännössä ja jos koostetun ainesosan osuus on alle 2 prosenttia valmiista tuotteesta; tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta elintarvikelisiä aineisiin, jollei 21 artiklan a–d alakohdasta muuta johdu; tai
 - b) koostettujen ainesosien osalta, jotka koostuvat mauste- ja/tai yrttisekoituksista, jos osuus on pienempi kuin 2 prosenttia lopullisesta tuotteesta, lukuun ottamatta elintarvikelisiä aineita, jollei 21 artiklan a–d alakohdasta muuta johdu; tai
 - c) jos koostettu ainesosa on elintarvike, jonka osalta ei yhteisön lainsäädännössä vaadita ainesosaluetteloita.

LIITE VII

AINESOSIEN MÄÄRÄN ILMOITTAMINEN

1. Määrän ilmoittaminen ei ole pakollista,
 - a) jos kyseessä on ainesosa tai ainesosien ryhmä,
 - i) jonka valutettu nettopaino ilmoitetaan liitteessä VIII olevan 5 kohdan mukaisesti; tai
 - ii) jonka määrä on jo ilmoitettu pakollisissa merkinnöissä yhteisön säännösten mukaisesti; tai
 - iii) jota käytetään pieninä määrinä aromina; tai
 - iv) joka on elintarvikkeen nimessä mutta joka ei vaikuta kuluttajan valintaan siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotetta pidetään kaupan, koska sen määrän vaihtelu ei ole olennainen elintarvikkeen määrittämiseksi tai sen erottamiseksi samanlaisista elintarvikkeista; tai
 - b) jos erityisissä yhteisön säännöksissä määritellään tarkasti ainesosan tai ainesosien ryhmän määrä ilman, että siitä on ilmoitettava merkinnöissä; tai
 - c) jos on kyse liitteessä VI olevan A osan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista tapauksista.
2. Edellä olevan 23 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa ei sovelleta
 - a) sellaisiin ainesosiin tai ainesosien ryhmiin, joita koskee maininta ”sisältää makeutusainetta/-aineita” tai maininta ”sisältää sokeria/sokereita ja makeutusainetta/-aineita”, jos kyseinen maininta ilmoitetaan elintarvikkeen nimen yhteydessä liitteen III mukaisesti; tai
 - b) lisättyihin vitamiineihin ja kivennäisaineisiin, jos kyseinen aine ilmoitetaan ravintoarvoilmoituksessa.
3. Ainesosan tai ainesosien ryhmän määrä
 - a) on ilmoitettava prosentteina, ja ilmoitetun määrän on vastattava ainesosan tai ainesosien määrää sen/niiden käytön hetkellä; sekä
 - b) on oltava nähtävissä joko elintarvikkeen nimessä tai aivan sitä lähellä taikka ainesosaluettelossa sen ainesosan tai ainesosien ryhmän yhteydessä, johon kyseinen merkintä liittyy.

4. Edellä olevasta 3 kohdasta poiketen

- a) jos elintarvikkeista on poistettu vettä lämpö- tai muulla käsittelyllä, määrä on ilmoitettava prosentteina ja sen on vastattava käytetyn ainesosan tai käytettyjen ainesosien määrää valmiissa tuotteessa, paitsi jos kyseinen määrä tai merkinnöissä ilmoitettu kaikkien ainesosien kokonaismäärä ylittää 100 prosenttia, jolloin prosenttimäärän sijasta ilmoitetaan se ainesosan tai ainesosien painomäärä, joka on käytetty 100 grammaan valmista tuotetta;
- b) haihtuvien ainesosien määrä on ilmoitettava niiden valmiissa tuotteessa olevien paino-osuuksien perusteella;
- c) tiivisteinä tai kuivattuina lisättyjen, valmistuksen yhteydessä ennastettujen ainesosien määrä voidaan ilmoittaa niiden tiivistämistä tai kuivausta edeltäneen paino-osuuden perusteella;
- d) jos tiivistetty tai kuivattu elintarvike on tarkoitus ennastaa vettä lisäämällä, ainesosien määrä voidaan ilmoittaa niiden ennastetussa tuotteessa olevien paino-osuuksien perusteella.

LIITE VIII

SISÄLLYKSEN MÄÄRÄN ILMOITTAMINEN

1. Sisällyksen määrän ilmoittaminen ei ole pakollista sellaisten elintarvikkeiden osalta,
 - a) joiden tilavuus tai paino pienenee olennaisesti ja jotka myydään kappaleittain tai punnitaan ostajan läsnäollessa; tai
 - b) joiden sisällyksen määrä on vähemmän kuin 5 g tai 5 ml; tämä säännös ei kuitenkaan koske mausteita eikä yrttejä.
2. Jos yhteisön säännökset, tai jos niitä ei ole, kansalliset säännökset edellyttävät tietynlaista sisällyksen määrää ilmoitettavaksi (esimerkiksi sisällyksen ohjeellinen määrä, sisällyksen vähimmäismäärä, sisällyksen määrä keskimäärin), tarkoitetaan tällä määrällä tässä asetuksessa sisällyksen määrää.
3. Jos ryhmäpakkaus sisältää kaksi tai useamman saman määrän samaa tuotetta sisältävää yksikköpakkausta, sisällyksen määrä on merkittävä ilmoittamalla yksikköpakkausten sisällyksen määrä sekä yksikköpakkausten lukumäärä. Kyseisten tietojen ilmoittaminen ei ole kuitenkaan pakollista, jos yksikköpakkausten lukumäärä voidaan ryhmäpakkausta avaamatta selvästi nähdä ja helposti laskea ja jos samalla vähintään yhden yksikköpakkausten sisällyksen määrää koskeva merkintä on selvästi näkyvissä.
4. Jos ryhmäpakkaus sisältää kaksi tai useampia yksikköpakkauksia, joita ei katsota myyntiyksiköiksi, on sisällyksen määrä ilmoitettava merkitsemällä sisällyksen kokonaismäärä sekä yksikköpakkausten lukumäärä.
5. Jos kiinteää elintarviketta pidetään kaupan astiassa olevassa liemessä, on ilmoitettava myös elintarvikkeen valutettu nettopaino.

Tässä kohdassa ”liemellä” tarkoitetaan jäljempänä mainittuja tuotteita sellaisenaan, mahdollisesti seoksina sekä myös jäädytettyinä tai pakastettuina, jos liuos on valmisteessa pelkästään välttämättömien perusainesten apuaineena, jolla ei ole ratkaisevaa merkitystä kuluttajan valinnan kannalta: vesi, suolojen vesiliuokset, suolavesi, elintarvikehappojen vesiliuokset, etikka, sokereiden vesiliuokset, muiden makeutusaineiden vesiliuokset, hedelmä- ja vihannesmehut, kun kyse on hedelmistä ja vihanneksista.

LIITE IX

VÄHIMMÄISSÄILYVYYSAIKA

1. Vähimmäissäilyvyysaika on ilmoitettava seuraavasti:

- a) Ajankohtaa ennen on oltava joko ilmaisu
- ”parasta ennen ...”, kun ajankohta ilmoitetaan päivän tarkkuudella; tai ilmaisu
 - ”parasta ennen... loppua”, kun ajankohta ilmoitetaan jollakin muulla tavalla.

b) Edellä a alakohdassa tarkoitettuihin ilmaisiin on liitettävä

- joko ajankohta sellaisenaan; tai
- viittaus siihen, mihin ajankohta on päällyksessä merkitty.

Edellä tarkoitettuihin tietoihin on tarvittaessa liitettävä säilytysohje, jota noudattamalla tuote säilyy ilmoitetun ajan.

c) Ajankohdan on sisällettävä päivä, kuukausi ja vuosi selväkielisinä tässä nimenomaisessa järjestyksessä.

Kuitenkin, jos elintarvikkeen

- säilyvyysaika on enintään kolme kuukautta, on päivän ja kuukauden ilmoittaminen riittävä;
- säilyvyysaika on pidempi kuin kolme kuukautta mutta enintään 18 kuukautta, on kuukauden ja vuoden ilmoittaminen riittävä;
- säilyvyysaika on pidempi kuin 18 kuukautta, on vuoden ilmoittaminen riittävä.

d) Jollei muunlaiseen päivämäärän merkitsemiseen velvoittavista yhteisön säännöksistä muuta johdu, seuraavien elintarvikkeiden osalta vähimmäissäilyvyysajan ilmoittaminen ei ole pakollista:

- tuoreet hedelmät ja vihannekset, mukaan lukien peruna, jota ei ole kuorittu, paloitetu tai muutoin vastaavalla tavalla käsitelty; tätä poikkeusta ei sovelleta itäviin siemeniin eikä vastaaviin tuotteisiin kuten palkokasvien ituihin;
- viinit, liköörit, kuohuviinit, maustetut viinit ja vastaavat tuotteet, jotka on valmistettu muista hedelmistä kuin viinirypäleistä, sekä CN-koodeihin 2206 00 91, 2206 00 93 ja 2206 00 99 kuuluvat viinirypäleistä tai käymättömästä rypälemehusta valmistetut juomat;
- juomat, jotka sisältävät alkoholia vähintään 10 tilavuusprosenttia;

- suurtalouksiin tarkoitetut virvoitusjuomat, hedelmämehut, hedelmänektarit ja yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävät alkoholijuomat erillisissä astioissa, joiden tilavuus on suurempi kuin viisi litraa;
- leipomo- ja konditoriatuotteet, jotka tavanomaisesti nautitaan 24 tunnin kuluessa valmistuksesta;
- etikka;
- keittosuola;
- kiinteä sokeri;
- makeiset, jotka sisältävät melkein yksinomaan maustettuja ja/tai värjättyjä sokereita;
- purukumit ja vastaavat puruvalmisteet;
- jäätelön annospakkaukset.

2. Viimeinen käyttöajankohta on ilmoitettava seuraavasti:

- a) Sen edessä on oltava sanat ”viimeinen käyttöajankohta ...”;
- b) Edellä a alakohdassa olevien sanojen jälkeen on esitettävä:
 - joko ajankohta sellaisenaan; tai
 - viittaus siihen, mihin ajankohta on päällyksessä merkitty.

Kyseisten tietojen yhteydessä on esitettävä noudatettavat säilytysohjeet.

- c) Päivämäärässä on selvästi ja seuraavassa järjestyksessä oltava päivä, kuukausi ja mahdollisesti vuosi.

LIITE X

ALKOHOLIPITOISUUS

Yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävien juomien todellinen alkoholipitoisuus on ilmoitettava enintään yhden desimaalin tarkkuudella. Luvun jälkeen on oltava ilmaisu ”til-%” ja sen edellä voi olla sana ”alkoholi” tai lyhennys ”alk.”.

Alkoholipitoisuus on määritettävä 20 °C:ssa.

Alkoholipitoisuuden ilmoittamisessa tilavuusprosentteina sallitaan jäljempänä olevassa taulukossa luetellut positiiviset ja negatiiviset poikkeamat, jotka on ilmaistava absoluuttiarvoina. Poikkeamia sovelletaan rajoittamatta niiden sallittujen poikkeamien soveltamista, jotka johtuvat alkoholipitoisuuden määrittämisessä käytetystä analyysimenetelmästä.

Juoman kuvaus	Positiivinen tai negatiivinen poikkeama
1. Oluet, joiden alkoholipitoisuus on enintään 5,5 til-%; juomat, jotka on luokiteltu yhteisen tullitariffin alaotsikon 22.07 B II alla ja jotka on valmistettu rypäleistä	0,5 til-%
2. Oluet, joiden alkoholipitoisuus on enemmän kuin 5,5 til-%; juomat, jotka on luokiteltu yhteisen tullitariffin alaotsikon 22.07 B I alla ja jotka on valmistettu rypäleistä; siiderit, päärynästä valmistetut alkoholijuomat, hedelmäviinit ja muut vastaavanlaiset alkoholijuomat, jotka on valmistettu muista hedelmistä kuin rypäleistä ja jotka voivat olla joko puolihelmeileviä tai helmeileviä; hunajasta käymisen avulla valmistetut juomat	1 til-%
3. Maseoituja hedelmiä tai kasvien osia sisältävät juomat	1,5 til-%
4. Muut juomat, jotka sisältävät yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia	0,3 til-%

LIITE XI

SAANNIN VERTAILUARVOT

A OSA — VITAMIINIEN JA KIVENNÄISAINEDIEN SAANNIN VERTAILUARVOT (AIKUISET)

1. Vitamiinit ja kivennäisaineet, jotka voidaan ilmoittaa, ja niiden suositeltavat päiväannokset (RDAt)

A-vitamiini (µg)	800	B12-vitamiini (µg)	1
D-vitamiini (µg)	5	Biotiini (mg)	0,15
E-vitamiini (mg)	10	Pantoteenihappo (mg)	6
C-vitamiini (mg)	60	Kalsium (mg)	800
Tiamiini (mg)	1,4	Fosfori (mg)	800
Riboflaviini (mg)	1,6	Rauta (mg)	14
Niasiini (mg)	18	Magnesium (mg)	300
B6-vitamiini (mg)	2	Sinkki (mg)	15
Folasiini (µg)	200	Jodi (µg)	150

2. Merkitsevät vitamiini- ja kivennäisainemäärät

Päätettäessä siitä, mikä on merkitsevä määrä, tulisi yleensä ottaa huomioon 15 prosenttia 1 kohdassa määritellystä suositeltavasta annoksesta, joka saadaan 100 grammasta tai 100 millilitrasta tai pakkauksesta, jos pakkaus sisältää vain yhden annoksen.

B OSA — ENERGIAN JA VALITTUJEN, MUIDEN RAVINTOAINEIDEN KUIN VITAMIINIEN JA KIVENNÄISAINEIDEN SAANNIN VERTAILUARVOT (AIKUISET)

Energia tai ravintoaine	Saannin vertailuarvo
Energia	8400 kJ (2000 kcal)
Rasvan kokonaismäärä	70 g
Tyydyttyneet rasvahapot	20 g
Hiilihydraatti	230 g
Sokerit	90 g
Suola	6 g

LIITE XII

MUUNTOKERTOIMET

ENERGIASISÄLLÖN LASKENTAAN KÄYTETTÄVÄT MUUNTOKERTOIMET

Ilmoitettava energiasisältö on laskettava käyttämällä seuraavia muuntokertoimia:

— hiilihydraatti (lukuun ottamatta polyoleja)	4 kcal/g —17 kJ/g
— polyolit	2,4 kcal/g —10 kJ/g
— proteiini	4 kcal/g —17 kJ/g
— rasva	9 kcal/g —37 kJ/g
— salatriimit	6 kcal/g — 25 kJ/g
— alkoholi (etanoli)	7 kcal/g —29 kJ/g
— orgaaninen happo	3 kcal/g — 13 kJ/g

LIITE XIII

TIETOJEN ILMAISU JA ESITTÄMINEN RAVINTOARVOILMOITUKSESSA

A OSA – TIETOJEN ILMAISUMUOTO RAVINTOARVOILMOITUKSESSA

Ravintoarvoilmoituksessa käytettävät yksiköt ovat seuraavat:

— energia	kJ ja kcal
— rasva	gramma (g)
— hiilihydraatti	
— ravintokuitu	
— proteiini	
— suola	
— vitamiinit ja kivennäisaineet	liitteessä XI olevan A osan 1 kohdassa annettuina yksikköinä
— muut aineet	kyseisten yksittäisten aineiden kannalta tarkoituksenmukaisina yksikköinä

B OSA – HIILIHYDRAATIN JA RASVAN OSIEN ESITTÄMISJÄRJESTYS RAVINTOARVOILMOITUKSESSA

1. Jos polyolit ja/tai tärkkelys ilmoitetaan, ne on ilmoitettava seuraavassa järjestyksessä:

hiilihydraatteja	g
joista:	
— sokereita	g
— polyoleja	g
— tärkkelystä	g

2. Jos rasvahappojen määrä ja/tai tyyppi ilmoitetaan, ne on ilmoitettava seuraavassa järjestyksessä:

rasvaa	g
josta:	
— tyydyttynyttä	g
— transrasvoja	g
— monotyydyttymätöntä	g
— polytyydyttymätöntä	g

**C OSA – ENERGIAN JA RAVINTOAINEIDEN ESITTÄMISJÄRJESTYS
RAVINTOARVOILMOITUKSESSA**

Energiaa ja ravintoaineita koskevien tietojen esittämisjärjestys on tapauksen mukaan seuraava:

energia	kJ ja kcal
rasvaa	g
josta	
— tyydyttynyttä	g
— transrasvoja	g
— monotyydyttymätöntä	g
— polytyydyttymätöntä	g
hiilihydraatteja	g
joista	
— sokereita	g
— polyoleja	g
— tärkkelystä	g
ravintokuitu	g
proteiini	g
suola	g
vitamiinit ja kivennäisaineet	liitteessä XI olevan A osan 1 kohdassa annettuina yksikköinä

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. EHDOTUKSEN NIMI:

Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus elintarvikkeita koskevien tietojen antamisesta kuluttajille

2. LUOKITTELU TOIMINTOPERUSTEISESSA JOHTAMIS- JA BUDJETOINTIJÄRJESTELMÄSSÄ

Toimintalohko(t) sekä toiminto/toiminnot: Terveys- ja kuluttaja-asiat – Elintarvikkeiden turvallisuus, eläinten terveys, eläinten hyvinvointi ja kasvien terveys

3. BUDJETTIKOHTA/-KOHDAT

3.1. Budjettikohdat (toimintamäärärahat sekä niihin liittyvät teknisen ja hallinnollisen avun määrärahat (entiset BA-budjettikohdat)) ja budjettinimikkeet:

Ei rahoitusvaikutuksia.

3.2. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto:

Rajoittamaton

3.3. Budjettitiedot:

Budjetti-kohta	Menolaji	Uusi	EFTA osallistuu	Ehdokasmaat osallistuvat	Rahoitusnäköymien otsake

4. YHTEENVETO RESURSSISTA

4.1. Taloudelliset resurssit

4.1.1. Yhteenveto maksusitoumusmäärärahoista (MSM) ja maksumäärärahoista (MM)

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Menolaji	Kohdan nro		Vuosi n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ja myö h.	Yht.
----------	------------	--	---------	-------	-------	-------	-------	-----------------	------

Toimintamenot⁴¹

Maksusitoumusmäärärahat (MSM)	8.1.	a							
Maksumäärärahat (MM)		b							

Viitemäärään sisältyvät hallintomenot⁴²

Tekninen ja hallinnollinen apu (EI-JM)	8.2.4.	c							
--	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

VIITEMÄÄRÄ YHTEENSÄ

Maksusitoumusmäärärahat		a+c							
Maksumäärärahat		b+c							

Hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään⁴³

Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot (EI-JM)	8.2.5.	d							
Viitemäärään sisällyttömät hallintomenot lukuun ottamatta henkilöstömenoja ja niihin liittyviä menoja (EI-JM)	8.2.6.	e							

⁴¹ Menot, jotka eivät kuulu kyseisen osaston xx lukuun xx 01.

⁴² Menot, jotka otetaan osaston xx momentille xx 01 04.

⁴³ Menot, jotka otetaan lukuun xx 01 muille momenteille kuin xx 01 04 tai xx 01 05.

Toimenpiteen alustavat rahoituskustannukset yhteensä

MSM YHTEENSÄ henkilöstökustannukset mukaan luettuina	a+c +d +e								
MM YHTEENSÄ henkilöstökustannukset mukaan luettuina	b+c +d +e								

Tiedot yhteisrahoituksesta

Jos ehdotukseen liittyy jäsenvaltioilta tai muilta tahoilta (jotka on ilmoitettava) saatavaa osarahoitusta, seuraavassa taulukossa ilmoitetaan kyseisen osarahoituksen arvioitu määrä (rivejä voidaan lisätä, jos rahoitusta saadaan useilta tahoilta):

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Rahoitukseen osallistuva taho		Vuo si n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ja myö h. vuod et	Yht.
.....	f							
MSM YHTEENSÄ yhteisrahoitus mukaan luettuna	a+c +d +e +f							

4.1.2. Yhteensopivuus rahoitussuunnitelman kanssa

- Ehdotus on nykyisen rahoitussuunnitelman mukainen.
- Ehdotus edellyttää kyseeseen tulevan rahoitusnäkymien otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.
- Ehdotus voi edellyttää toimielinten sopimuksen⁴⁴ määräysten soveltamista (ts. joustovälineen käyttöä tai rahoitusnäkymien tarkistamista).

⁴⁴ Katso toimielinten sopimuksen 19 ja 24 kohta.

4.1.3. Vaikutukset tuloihin

X Ehdotuksella ei ole vaikutuksia tuloihin.

Ehdotuksella on seuraavat vaikutukset tuloihin:

milj. euroa (yhden desimaalin tarkkuudella)

Budjettikohta	Tulot	Ennen toteutusta [vuosi n-1]	Toteutuksen jälkeen					
			[Vuosi n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ⁴⁵
	a) Absoluuttiset tulot							
	b) Tulojen muutokset	Δ						

4.2. Henkilöresurssit kokoaikaiseksi muutettuna (sisältää virkamiehet sekä väliaikaisen ja ulkopuolisen henkilöstön) – katso erittely kohdassa 8.2.1

Vuositarve	Vuosi n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ja myöh. vuodet
Henkilöstön määrä yhteensä						

5. OMINAISPIIRTEET JA TAVOITTEET

Yksityiskohtainen selvitys ehdotuksen taustasta sisältyy perusteluosaan. Rahoitusselvityksen tässä osassa esitetään vain seuraavat lisätiedot:

5.1. Tarve, johon ehdotuksella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Ehdotetulla asetuksella, jonka aiheena on elintarvikkeita koskevien tietojen antaminen kuluttajille, laaditaan uudelleen ja ajantasaistetaan nykyiset elintarvikkeiden merkintöjä yleisesti koskevat säännöt. Sillä luodaan joustava alhaalta ylöspäin -lähestymistapaa noudattava mekanismi, joka antaa sidosryhmille mahdollisuuden elintarvikkeiden merkintöjä koskevaan innovointiin ja mahdollistaa merkintäsääntöjen mukauttamisen erilaisiin ja jatkuvasti muuttuviin markkinoihin ja kuluttajien vaatimuksiin.

⁴⁵ Taulukkoon lisätään sarakkeita, jos toiminnan kesto ylittää kuusi vuotta.

Ravintoarvomerkintöjä koskevat säännöt laaditaan uudelleen yhdessä elintarvikkeiden merkintöjä koskevien yleisten säännösten kanssa. Ehdotetun asetuksen mukaan tulee pakolliseksi esittää ravintoarvomerkinnät elintarvikkeen etiketin pääasiallisessa nähtävissä olevassa kentässä, minkä lisäksi uusi asetus mahdollistaa parhaiden käytänteiden kehittämisen ravintoarvotietojen esittämisen alalla.

Uusien sääntöjen soveltamiseen tarkoitettu siirtymäaika on pituudeltaan 3 vuotta.

5.2. Yhteisön osallistumisesta saatava lisäarvo, ehdotuksen johdonmukaisuus muiden rahoitusvälineiden kanssa sekä mahdolliset synergiaedut

5.3. Ehdotuksen tavoitteet ja odotetut tulokset sekä näihin liittyvät indikaattorit toimintoperusteisessa johtamismallissa

Lainsäädännön päätavoitteita ovat seuraavat:

- annetaan kuluttajille mahdollisuus tehdä tietoihin perustuvia, turvallisia, terveellisiä ja kestäväen kehityksen mukaisia valintoja
- annetaan kuluttajille asiaankuuluvia, hyödyllisiä ja oikeutetusti odotettuja tietoja
- varmistetaan sisämarkkinoiden häiriötön toiminta
- tuetaan kilpailumyönteisiä markkinoita.

Nämä tavoitteet huomioon ottaen tarkistuksessa tähdätään lähinnä seuraaviin erityistavoitteisiin:

- varmistetaan annettavien tietojen johdonmukaisuus ja selkeys
- suojellaan kuluttajien terveyttä ja käsitellään erityisiä kuluttajien tietovaatimuksia
- vältetään harhaanjohtavat merkinnät
- annetaan toimialalle mahdollisuus innovaatioihin, jotta se voi käyttää merkintöjä hyväksi tuotteidensa myynnin edistämässä.

Seuranta kattaa seuraavat indikaattorit: jäsenvaltioiden ilmoitukset kansallisista järjestelmistä, jotka liittyvät elintarvikkeita koskevien tietojen antamiseen kuluttajille.

5.4. Toteutustapa (alustava)

Mitä seuraavista menettelyistä⁴⁶ käytetään toiminnan toteuttamisessa?

- X Keskitetty hallinnointi
 - X komissio hallinnoi suoraan
 - hallinnointivastuu siirretään
 - toimeenpanovirastoille
 - varainhoitoasetuksen 185 artiklassa tarkoitetuille yhteisöjen perustamille elimille
 - kansallisille julkisoikeudellisille yhteisöille tai julkisen palvelun tehtäviä suorittaville yhteisöille
- Yhteistyössä toteutettava tai hajautettu hallinnointi
 - jäsenvaltioiden kanssa
 - kolmansien maiden kanssa
- Hallinnointi yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa (tarkennettava)

Huomautukset:

6. SEURANTA JA ARVIOINTI

6.1. Seurantamenettely

Merkintöjä koskevan lainsäädännön yleinen seuranta sisältyy elintarvikkeiden ja rehujen virallista valvontaa käsittelevään asetukseen (EY) N:o 882/2004. Kyseisen asetuksen mukaan jäsenvaltioiden on pantava tehokkaasti täytäntöön elintarvikelainsäädännön vaatimukset. Komissio (elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto) valvoo, että täytäntöönpano jäsenvaltioissa on asianmukaista.

Komissio ja jäsenvaltiot hoitaisivat seurannan käyttämällä esimerkiksi jäsenvaltioiden raportteja, kansalaisjärjestöjä sekä toimialan omavalvontaa.

⁴⁶ Jos käytetään useampaa kuin yhtä menettelyä, tämän kohdan huomautuksissa olisi annettava lisätietoja.

6.2. Arviointimenettely

6.2.1. Ennakkoarviointi

6.2.2. Väli-/jälkiarviointien perusteella toteutetut toimenpiteet (aikaisemmat kokemukset vastaavasta toiminnasta)

6.2.3. Tulevaa arviointia koskevat määräykset ja arviointien suorittamisvälit

Komission olisi suoritettava uutta lainsäädäntöä koskeva arviointi, kun säännösten täysimääräisestä soveltamisesta on kulunut 5–7 vuotta, ja arvioinnissa olisi tarkasteltava, vastaako uusi lainsäädäntö sidosryhmien tarpeita. Tällaisessa arvioinnissa olisi keskityttävä varsinkin kansallisten järjestelmien käyttöön ja tehokkuuteen, jotta voidaan kartoittaa, onko tarpeen antaa yhteisön sääntöjä näkökohdista, joita varten on otettu käyttöön kansallisia ei-sitovia järjestelmiä.

7. PETOSTENTORJUNTA

8. YKSITYISKOHTAINEN ERITTELY TARVITTAVISTA RESURSSISTA

8.1. Ehdotuksen tavoitteet ja niihin liittyvät rahoituskustannukset

Maksusitoumusmäärärahoina, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

(Sarakeessa ilmoitetaan tavoitteet, toiminta ja tuotokset)	Tuotoksen tyyppi	Keskim. kustannukset	Vuosi n		Vuosi n + 1		Vuosi n + 2		Vuosi n + 3		Vuosi n + 4		Vuosi n + 5 ja myöh. vuodet		YHTEENSÄ	
			Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.	Tuotosten määrä	Kustannukset yht.
TOIMINTA-TAVOITE 1 ⁴⁷																
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ																

⁴⁷ Kuten kuvattu kohdassa 5.3.

8.2. Hallintomenot

8.2.1. Henkilöstön määrä ja jakautuminen

Laji		Toiminnan hallinnointiin tarvittava nykyinen ja/tai uusi henkilöstö (toimien ja/tai virkojen määrä kokoaikaiseksi muutettuna)					
		Vuosi n	Vuosi n + 1	Vuosi n + 2	Vuosi n + 3	Vuosi n + 4	Vuosi n+5
Virkamiehet tai väliaikaiset toimihenkilöt ⁴⁸ (XX 01 01)	A*/AD	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
	B*, C*/AST	1/0.2	1/0.2	1/0.2	1/0.2	1/0.2	1/0.2
Momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö ⁴⁹							
Momenteilta XX 01 04/05 rahoitettava muu henkilöstö ⁵⁰							
YHTEENSÄ		4,7	4,7	4,7	4,7	4,7	4,7

8.2.2. Toimintaan liittyvien tehtävien kuvaus

Asetuksen täytäntöönpano eli ohjeiden antaminen ja täytäntöönpanotoimenpiteiden vahvistaminen, kansallisia toimenpiteitä koskevien ilmoitusten hallinnointi yhteistyössä elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean kanssa. Komission on myös määrä helpottaa kansallisia järjestelmiä koskevien tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden ja komission välillä ja asettaa yleisön käyttöön yksityiskohtaiset tiedot kansallisista järjestelmistä sekä seurata niiden kehittämistä ja soveltamista.

⁴⁸ Kyseisen henkilöstön kustannukset EIVÄT sisälly viitemäärään.

⁴⁹ Kyseisen henkilöstön kustannukset EIVÄT sisälly viitemäärään.

⁵⁰ Kyseisen henkilöstön kustannukset sisältyvät viitemäärään.

8.2.3. Henkilöressurssien lähteet (henkilöstösääntöjen alainen henkilöstö)

Jos lähteitä on useita, ilmoitetaan kustakin lähteestä peräisin olevien virkojen ja/tai toimien määrä

- X Korvattavan tai jatkettavan ohjelman hallinnointiin osoitetut tämänhetkiset virat ja/tai toimet
- Vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvässä vuotta n koskevassa menettelyssä jo myönnettyt virat ja/tai toimet
- Vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvässä seuraavassa menettelyssä pyydettävät virat ja/tai toimet
- Hallinnoinnista vastaavan henkilöstön nykyisten virkojen ja/tai toimien uudelleenjärjestely (henkilöstön sisäinen uudelleenjärjestely)
- Vuodeksi n tarvittavat virat ja/tai toimet, jotka eivät sisälly vuosistrategiaan ja alustavaan talousarvioesitykseen liittyvään, kyseistä vuotta koskevaan menettelyyn

8.2.4. ~~Muut viitemäärään sisältyvät hallintomenot (XX 01 04/05 – hallintomenot)~~

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Budjettikohta (numero ja nimi)	Vuo si n	Vuos i n + 1	Vuos i n + 2	Vuos i n + 3	Vuos i n + 4	Vuos i n + 5 ja myö h. vuod et	YHTE ENSÄ
1. Tekninen ja hallinnollinen apu (henkilöstökust. mukaan luettuina)							
Toimeenpanovirastot ⁵¹							
Muu tekninen ja hallinnollinen apu							
- sisäinen							
- ulkoinen							
Tekninen ja hallinnollinen apu yhteensä							

⁵¹ Tässä olisi viitattava asianomaisia toimeenpanovirastoja koskeviin rahoitusvelvityksiin.

8.2.5. ~~Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot, jotka eivät sisälly viitemäärään~~

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Laji	Vuosi n	Vuosi n + 1	Vuosi n + 2	Vuosi n + 3	Vuosi n + 4	Vuosi n + 5 ja myöh. vuodet
Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt (XX 01 01)						
Momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö (ylim. toimihlöt, kans. asiantuntijat, sopimussuhteinen hlöstö jne.) (budjettikohta ilmoitettava)						
Henkilöstömenot ja niihin liittyvät menot yhteensä (EIVÄT sisälly viitemäärään)						

Laskelma – virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt

Tarvittaessa viitataan kohtaan 8.2.1

Laskelma – momentilta XX 01 02 rahoitettava henkilöstö

Tarvittaessa viitataan kohtaan 8.2.1

8.2.6. Muut hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuo si n	Vuo si n + 1	Vuo si n + 2	Vuo si n + 3	Vuo si n + 4	Vuo si n+5 ja myö h. vuod et	YHTEE NSÄ
XX 01 02 11 01 – Virkamatkat							
XX 01 02 11 02 – Konferenssit ja kokoukset							
XX 01 02 11 03 – Komiteoiden kokoukset ⁵²							
XX 01 02 11 04 – Selvitykset ja kuulemiset							
XX 01 02 11 05 – Tietojärjestelmät							
2. Muut hallintomenot yhteensä (XX 01 02 11)							
3. Muut hallintomenojen kaltaiset menot (eritellään budjettikohdittain)							
Hallintomenot yhteensä lukuun ottamatta henkilöstömenoja ja niihin liittyviä menoja (EIVÄT sisälly viitemäärään)							

Laskelma – Muut hallintomenot, jotka eivät sisälly viitemäärään

⁵²

Ilmoitetaan, millaisesta komiteasta on kysymys ja mihin ryhmään se kuuluu.